

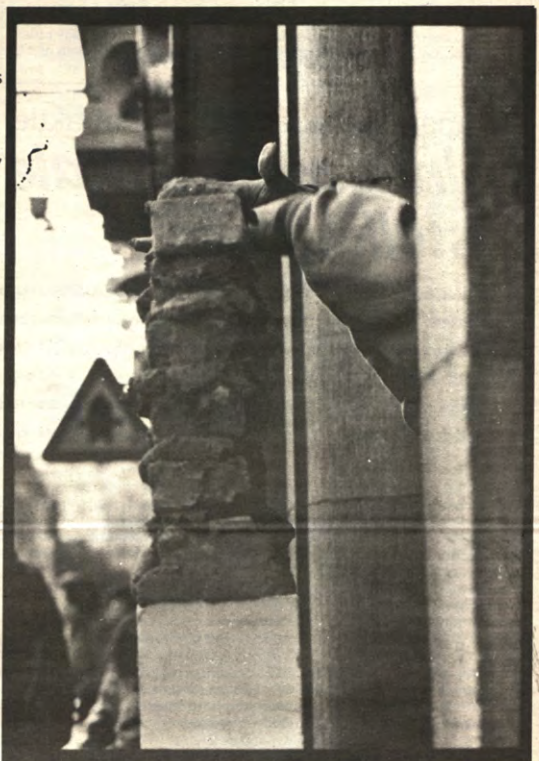
Boos — De Almaganger onder u heeft het ongetwijfeld al gemerkt. De Almaprijzen zijn duurder geworden en Sociale Raad heeft daar een week lang haar ongenoegen over geuit. En het is nog niet gedaan. Nieuwe aktes staan in het verschiet. Op pagina 2 worden nog eens haarfijn de eisen van Sociale Raad uit de doeken

gedaan. Sociale Raad is het immers niet eens met het nogal leugenachtige pamflet dat Toon Martens vorige week in de Alma's liet verdelen.

Op pagina 3 schotelt Veto u een verslag van de Alma-aktes voor. Op die pagina komt u ook te weten waarom 'koeieboeren' ons leven verpesten.

(foto Karel De Weerd)

(foto Rob Stevens)

KU Leuven herstructureert

De spiraal van de rektor

Rektor Dillemans en zijn ploeg gunnen zichzelf weinig rust. Na een grondige doorlichting van de onderwijsprogramma's in '89-'90 (het zogenaamde 'plan Dillemans'), een meer dan actieve rol in het Dekreet Coens ('91) en de invulling hiervan in '92, wil de academische overheid dit jaar een complete herstructurering van onze universiteit doorvoeren.

Na twee jaar voorbereidend werk achter gesloten deuren — er mocht namelijk niets uitlekken vooraleer het dossier 'rijp' was — werd op de Akademische Raad van vorige maandag uiteindelijk toch een eerste officiële (ontwerp)tekst voorgelegd. De reactie van de dekanen was opvallend mak. Zij waren op voorhand echter al regelmatig individueel geraadpleegd en bovendien was het belangrijkste punt voor hen, de herziening van de financiering, vroeger al van het herstructureringsdossier losgekoppeld. Een open gesprek over de structuur bleek niet mogelijk zolang er centjes op het spel stonden.

De herstructurering maakt deel uit van een globale bevraging van de rol van de KU Leuven als katholieke universiteit in onze maatschappij. Die begon met een formulering van de objectieven — onderzoek, onderwijs en dienstverlening — in de Opdrachtsverklaring van mei '90. Vervolgens boog men zich over de structuur waarbinnen deze doelstellingen gerealiseerd moesten worden. Enkele oud-studenten, verbonden aan het gemenomde adviesburo McKinsey, lichtten daartoe in de zomer van '90 de universitaire structuren door. De resultaten van het onderzoek werden lange tijd angstvallig verzwegen en

zelfs nu wordt het rapport nog steeds niet vrijgegeven.

Decentralisatie

Om dit McKinsey-rapport naar onze universiteit toe te vertalen werd vervolgens een werkgroep van een aantal profen en vooraanstaanden van de KU Leuven opgericht. Die bestond uit Daems (Economie), De Cock (Psychologie), Goedseels (Landbouw), Oosterlinck (Positieve Wetenschappen) en lid van het Buro Akademische Raad BAR en Raad van Beheer, Stoutshuysen (afgevaardigd bestuurder van Janssen Pharmaceutica en lid van de Raad van Beheer KU Leuven) en McKinsey-medewerker Verhaeghe. Om een idee te krijgen van de haalbaarheid werden ondertussen ook de dekanen erbij betrokken.

De eerste praktische voorstellen van de bovengenoemde werkgroep pleitten voor een ver doorgedreven splitsing van de huidige structuur. Onderwijs zou per fakulteit blijven en voor onderzoek zouden aparte units worden opgericht. Die voorstellen werden echter al snel van tafel geveegd. Voornaamste kritiekpunt was dat de principes te veel geïjkt waren op bedrijfsstructuren.

Het BAR deed in het najaar van '92

een nieuw voorstel, dat ook intern zou blijven. In deze versie werden de bestaande fakultaire structuren grosso modo behouden. Na twee jaar was men zo terug bij het vertrekpunt beland. De nogal lyrische verklaring van de rektor luidde dat men geen cirkelbeweging beschreven had, maar veeleer het verloop van een spiraal: men bevond zich terug op hetzelfde punt maar op een hoger nivo.

Al gaat de herstructurering niet zo ver als aanvankelijk gepland, de vraag blijft waarom er sowieso sprake moet zijn van herstructureren. Als belangrijkste redenen worden onder andere de veranderde maatschappelijke omgeving, de groeiende internationalisering en de recente ontwikkelingen in de bedrijfsorganisatie aangehaald. Begrippen als decentralisatie en 'Human Resources Management' staan hierin centraal. De KU Leuven staat vanuit die optiek voor grote uitdagingen en nieuwe noden zoals permanente vorming en derde-cyclusonderwijs, waarop ze gepast moet kunnen inspelen.

Wapentechnologie

Bovendien vindt men dat de huidige koppeling onderzoek-onderwijs in de fakulteiten niet altijd van een leien dakje loopt. Onderzoekskoördinatie over de departementen heen, laat staan over de fakulteiten heen, wordt erdoor fel bemoeilijkt zowel organisatorisch als financieel. Interdisciplinair onderzoek wordt daarentegen hoe langer hoe belangrijker.

Om de organisatie flexibeler te maken en de efficiëntie om beslissingen te nemen op te drijven wordt

daarom afgestapt van het huidige vertikale en hiërarchische bestuursmodel. In de plaats komt een horizontaal model bestaande uit basisunits en een centraal bestuur, dat de krachten uittekt en controle uitoefent.

De huidige herstructureringsvoorstellen beperken zich voorlopig tot de onderdelen van de universiteit: 'groepen', 'fakulteiten' en 'vakgroepen' (de vroegere departementen). Het is duidelijk dat in een dergelijke 'soepelere' structuur de greep van het BAR, een bijzonder belangrijk beslissingsorgaan van de KU Leuven en zonder studentenfractie, wordt versterkt en geformaliseerd. Men wil duidelijk afstanden van de tijdrovende 'radendemokratie'.

Studenteninspraak kan nog, maar dan enkel inzake onderwijs en in de bekrachtigingsvergaderingen. Nochtans zou het vanzelfsprekend moeten zijn dat studenten, als grootste groep binnen de universitaire gemeenschap, een belangrijke rol horen te spelen in het beleid van de universiteit. En dit gaat veel verder dan enkel onderwijs: we denken hier bijvoorbeeld aan de maatschappelijke wenselijkheid van het gevoerde onderzoek (bijvoorbeeld onderzoek naar wapentechnologie) en de houding van de universiteit ten opzichte van maatschappelijke kwesties (bijvoorbeeld abortus, migrantenbeleid of federalisering van de sociale zekerheid).

Aanwezigheid van zowel studenten als assistenten in het BAR is dan ook een noodzakelijke voorwaarde als men een echte democratische structuur wil opbouwen.

Inspraak

Deze redenering gaat in grote mate ook op voor de aanwezigheid van studenten en assistenten in de bureaus van de fakulteiten. Deze bureaus zorgen voor het dagelijks bestuur, bereiden de vergaderingen van de fakulteitsraden voor en hebben bijgevolg een doorslaggevende invloed op het beleid. Of met andere woorden, wat beslist is op het bureau van de fakulteitsraad, is de facto beslist in de fakulteitsraad. Nochtans is het nu al in enkele fakulteiten (ETEW, Sociale Wetenschappen en Rechten) de gewoonte

dat studenten deelnemen aan deze bureaugaderingen. Eén van de studenteneisen op de Akademische Raad van vorige maandag was dan ook dat deze inbreng geformaliseerd zou worden in de nieuwe structuur. Dit voorstel werd echter na een korte en weinig inhoudelijke discussie met grote meerderheid weggestemd. De argumentatie van de dekanen beperkte zich tot de weinig gefundeerde opmerking: "Ze hebben daar niets te zoeken" en de ietwat paternalistische

vervolg op pag. 6

binnenin

Toernooi 5
Vorige week vond de derde uitgave van het Interfakultair wensprekendheidstoernooi van het VRG plaats. Twee keer werd die gewonnen door een en dezelfde persoon: Tim Pauwels van Germania. Zo zie je maar hoe 'lullen uit je nek' prijzen kan opleveren. Als je maar goed lult.

Kommunikatie 4
De scheefgegroeide Noord-Zuid-verhouding heeft nog een andere oorzaak dan de 'economische kolonisatie'. Ook een degelijke telekommunikatie loopt in de Derde Wereld vaak mank. Film 4

Kringbladen 5

Agenda en valvas 7

GROEP T INGENIEURS MET VISIE
INDUSTRIËLE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Blauwput • Vuurkruisenlaan 4 • 3000 Leuven • Telefoon 016 23 08 50 • Telefax 016 22 83 43

advertentie

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redactiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studietoer en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ± 1,5 getikte blz. met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Almapamflet tegen studentenfractie "Alma moet sociale instelling zijn"

De studenten die in het begin van vorige week in Alma zijn komen eten, zullen wel gemerkt hebben dat er aan de kassa een pamflet lag dat duidelijk niet door de studentenfractie was opgesteld. Voor de studenten die gehoopt hadden goedkope maaltijdbonnetjes van Sociale Raad (Sora) te kopen, zal het pamflet dat ze aan de kassa kregen een magere troost zijn geweest.

Als antwoord op de recente artikelen in Veto stelde Alma-directeur Toon Martens zelf een pamflet op — betaald met de schaarse Alma-gelden — dat hij liet verspreiden aan de kassa's in Alma en waarin hij probeert de studentenargumenten tegen de prijsverhogingen te kelderden. Hierbij maakte hij — bewust? — echter enkele zware rekenfouten. Vooreerst beweert hij dat de loonkost met 8% steeg, terwijl wanneer we de begrotingen van '92 en '93 vergelijken, we een stijging noteren van 188.900.000 naar 196.000.000, wat slechts 3,7% is.

Verder is de reële indexverhoging 2,4% (bron NIS), wat dus beduidend

minder is dan de prijsverhoging van 3%. Dat ook de consumptieprijs met 3% verhoogd werden, is trouwens nooit beslist op de Raad van Bestuur.

Konsekwent

Het pamflet maakt ook geen melding van de *verdoken prijsstijgingen*. Sommige maaltijden zijn immers van categorie verhuisd. Waar bijvoorbeeld een hamburger vroeger in de laagste categorie viel, moest men er nu in het Justus-Lipsiuskollege 85 frank voor neertellen, de prijs van de tweede categorie dus. Doorheen de jaren valt

er duidelijk een opwaardering van de categorieën te merken: veel menu's die vroeger als 'goedkoopste maaltijd' werden verkocht, worden nu in een duurdere categorie ondergebracht. Indien men dit effect ook in rekening brengt, zijn de prijsstijgingen zoals Toon Martens die berekent een zeer onderschatting.

Gezond

De studenten krijgen in het pamflet impliciet het verwijt dat zij slechts kortzichtig denken en dat zij geen rekening houden met de leefbaarheid van Alma op langere termijn. De studentenfractie is er zich echter wel degelijk van bewust dat men geen verliezen mag opstapelen, maar een gezond financieel beleid houdt zeker niet in dat men de prijzen moet indekseren indien dit budgetair niet noodzakelijk is. Tot vervelens toe blijven de studenten verhalen dat zij principieel niet tegen prijsverhogingen zijn.

Dat er inderdaad andere middelen zijn, werd reeds uitvoerig aangetoond in de Alma-bijlage in Veto 14. Op de RvB stelden de studenten een alternatief afruimsysteem voor, wat volgens hen een aanzienlijke besparing op de personeelskosten zou betekenen. Ook de afschaffing van de plastieke bakjes zou een flinke besparing betekenen en niet enkel omdat men dan geen bakjes meer hoeft aan te kopen. De directie heeft de besparingen, die gerealiseerd zouden worden door de veranderingen die de studenten voorstelden, niet in de begroting willen opnemen.

Opwaarts spiraal

Indien men een beetje realistisch had gewerkt, was er geen tekort geweest, en had men de prijzen niet moeten verhogen. Hier is het duidelijk de directie die niet konsekwent handelt.

Toon Martens beweert overigens dat een milieubeleid in Alma meer zal kosten. Milieuvriendelijker produceren is dikwijls reeds goedkoper, en in de toekomst zal dit — dankzij de ekotaks — nog voordeliger worden.

De kortzichtige argumentatie van de directie kan hier vergeleken worden met die van de plasticindustrie om de glazen retourflessen de grond in te boren.

De redenering die de directeur verder volgt — minder klanten betekenen meer prijsverhogingen — getuigt evenmin van goede wil tegenover de studenten. Die redenering kan immers perfect omgedraaid worden: wanneer men de prijzen niet verhoogt, zullen er meer studenten gaan eten in Alma, waardoor de inkomsten stijgen — de bekende opwaarts spiraal.

In zijn pamflet verdedigt Toon Martens krampachtig de onnodige prijsstijgingen. De studentenfractie heeft echter duidelijk gemaakt dat de malaise binnen Alma niet enkel te wijten is aan de prijsstijgingen, maar aan een algehele crisis binnen het medebeheer in de sociale sektor. De academische fractie bekijkt Alma als een bedrijf, waar de studentenfractie Alma als een sociale dienstverlening ziet, zoals dat overigens expliciet in de statuten staat.

Kreatief

Zolang beide partijen hierover verschillende visies hebben zal het onmogelijk zijn een eensgezind standpunt naar buiten toe te formuleren en is het moeilijk voor Sociale Raad om Alma bij de studenten aan te bevelen. Het is trouwens niet de fout van Sociale Raad dat steeds minder studenten Alma zien als 'hun' restaurant, wel als 'die' eetgelegenheden waar — voorlopig nog — veel studenten gaan eten.

Binnen Sociale Raad werd daarom afgesproken binnen het medebeheer van Alma andere thema's naar voren te schuiven. De inhoudelijke discussies moeten belangrijker worden dan het controleren van het cijferwerk van de directie. Binnen Sociale Raad en de Alma-fractie wordt momenteel onderzocht hoe die sociale functie binnen Alma kan gehervat worden of op een vernieuwende en creatieve manier kan ingevuld worden.

Johan Vos
Pieter Vandekerckhove

Kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
☎ 016/22.44.38
Fax 016/22.04.66

Jaargang 19
nr. 16
18 januari 1993

Ver. uitg. Ria Vandermaesen
's Meiersstraat 5, Leuven
Hoofdredactie:
Steven Van Garssse
Redaktiesekretaris:
Ria Vandermaesen
Redactie: Karen De Pooter,
Karel De Weerd, Serge Franchoo,
Patrick Staudt, Pieter Vandekerckhove
Doka: Dieter Boonen, Karel De Weerd, Roel Telemans,
Rob Stevens
Tekeningen: Nix, Wim Lots
Layout en vormgeving: Els Cornelis, Els Grommen, Stef Jansen, Hans Vandenabeele,
Joris Van Garssse, Steven Van Garssse

Medewerkers: Luc Christiaensen, Jörn De Cock, Filip De Keukeleire, Frederik Depoortere, Stef Jansen, Jeroen Overstyns, Maud Vermeire, Johan Vos, Michel Walrave
Eindredactie:
Serge Franchoo, Steven Van Garssse
Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (22.04.66)
Drukkerij Rotatyp Brussel
Oplage 9000 exemplaren
ISSN-nummer 0773-5162
Abonnementen
Studenten: 250 fr.; niet-studenten: 350 fr.; buitenland 600 fr.; steun vanaf 1000 fr.; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77
Agenda en Ad Valvas ten laatste vrijdag voor verschijnen om 18.00 uur op het redactieadres bezorgen
Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 15.00

GRATIS NAAR

STILLE FILMKLASSIEKERS

ABB-verzekeringen geeft voor de openingsvoorstelling 100 gratis kaarten en voor elke andere voorstelling 10 gratis kaarten aan studenten.

De openingsvoorstelling gaat door in Studio 3, Burgemeesterstraat 46 te Leuven.

Al de andere voorstellingen zijn geprogrammeerd in Studio 1 van de Studio Filmtheaters.

De kaarten - max. 2 per persoon - kunt u afhalen op de dag van de voorstelling zelf bij ABB, Hoekgebouw Diestsevest-Diestsestraat te Leuven (nabij station), telkens vanaf 10 u.

Kaarten voor de vertoningen op zaterdag en zondag kunnen de vrijdag voordien afgehaald worden.

DINSDAG 26 JANUARI

openingsvoorstelling in Studio 3
20u. 00 Woman of Paris (Chaplin)

WOENSDAG 27 JANUARI

20u. 00 Metropolis (Lang)
22u. 15 The Cameraman (Sedgwick/Keaton) + The Pale Face (Keaton)

DONDERDAG 28 JANUARI

20u. 00 La Perle (d'Ursel) + La Coquille et le Clergyman (Dulac)
22u. 15 Das Kabinett des Dr. Caligari (Wiene)

VRIJDAG 29 JANUARI

20u. 00 Aelita (Protazanov)
22u.15 De buitengewone avonturen van Mr. West in het land der Bolsjeviken (Kuleshov) + Schaakkoorts (Pudovkin)

ZATERDAG 30 JANUARI

17u. 00 Dru Mabuse der Spieler Deel 1 (Lang)
20u. 00 Woman of Paris (Chaplin) + La Petite Marchandaise aux Allumettes (Renoir)
22u. 15 Nosferatu (Murnau)

ZONDAG 31 JANUARI

17u. 00 Dr. Mabuse der Spieler Deel 2 (Lang)
20u. 00 La Passion de Jeanne D'Arc (Dreyer)
22u.15 Safety Last (Taylor/Newmeyer - met Harold Lloyd)

MAANDAG 1 FEBRUARI

20u. 00 Lucky Star (F. Borzage)
22u. 15 De Aarde (Dovjenko)

DINSDAG 2 FEBRUARI

20u. 00 Raskolnikov (Wiene)
22u. 15 Der Letzte Mann (Murnau)

WOENSDAG 3 FEBRUARI

20u. 00 Saturday Night (DeMille)
22u. 15 Potemkin (Eisenstein)

DONDERDAG 4 FEBRUARI

20u. 00 Queen Kelly (Von Stroheim)
22u. 15 Nosferatu (Murnau)

VRIJDAG 5 FEBRUARI

20u. 00 Die Austernprinzessin (Lubitsch) + Die Puppe (Lubitsch)
22u.15 The Cameraman (Sedgwick/Keaton) + The Pale Face (Keaton)

ZATERDAG 6 FEBRUARI

17u. 00 Die Nibelungen Deel 1 (Lang)
20u. 00 Potemkin (Eisenstein)
22u. 15 Metropolis (Lang)

ZONDAG 7 FEBRUARI

17u. 00 Die Nibelungen Deel 2 (Lang)
20u. 00 De Moeder (Pudovkin)
22u. 15 Das Kabinett des Dr. Caligari (Wiene)

MAANDAG 8 FEBRUARI

20u. 00 Tagebuch einer Verlorenen (Pabst)
22u. 15 Way Down East (Griffith)

DINSDAG 9 FEBRUARI

20u. 00 La Chute de la Maison Usher (Epstein) + Un Chien Andalou (Buñuel)
22u. 15 Queen Kelly (Von Stroheim)

ABB

ABB VERZEKERT VAN MENS TOT MENS

'Graseters' versus 'lijkenvreters'

Vlees: Derde Wereld-, Milieu- en Dierenvriendelijk

Wie dinsdag of woensdag deelnam aan de akties van Sociale Raad rond Alma zal het wel niet ontgaan zijn. Niet enkel kringen waren present om maaltijden aan de studenten aan te bieden, maar ook de Agalev-studenten, JNM en Milieuraad hadden van hun kant vegetarische en veganistische maaltijden klaargemaakt. Alhoewel heel wat groenen veelal zo hun eigen redenen hebben om geen vlees te eten is er alvast één gezamenlijke bekommernis: de konstatacie dat onze veeteelt in crisis is.

Binnen onze westerse samenleving gold vlees lange tijd als een statussymbool. Wie zich een dagelijkse portie vlees kon veroorloven werd tot vóór vijftig jaar toe de meer begoede klasse gerekend. De stijgende materiële welvaart in de westerse samenleving heeft ervoor gezorgd dat vlees veel bereikbaar werd.

Nu is die westerse ontwikkeling helemaal niet zo onschuldig als ze lijkt. Onze spektakulaire welvaartsstijging is immers niet voor iedereen even lonend. De band tussen onze welvaartsstijging en bijvoorbeeld de Derde Wereld- en milieukrisis kan moeilijk ontkennd worden. Het westerse vleesverbruik illustreert perfect hoe onze grootschalige landbouw en de huidige economische wereldorde functioneert: een ontlufterend verhaal waarbij de rode draad niet zozeer erin bestaat dat vlees eten uit den boze is, wel dat er op een bewuster manier met ons voedsel moet omgegaan worden.

Cijfers van het Worldwatch Institute geven een idee van de evoluties in de vleesproduktie. Er zijn momenteel al drie keer zoveel gedomesticeerde dieren als er mensen zijn. De vleesproduktie is bijna verviervoudigd sinds 1950 en het merendeel daarvan gaat om varkensvlees. Volgens gegevens van het Ministerie van Landbouw van de Verenigde Staten wordt in dat land per hoofd meer dan twee kilo vlees per week verorberd. De prijs voor deze

overvloed aan vlees wordt door de Derde Wereld, het milieu en het dierenwelzijn betaald.

In een vrije markt worden landbouwgrondstoffen daar geproduceerd waar dit het goedkoopst kan gebeuren. Door onze sociale voorzieningen, onze (weliswaar verre van voldoende) milieureglementering maar vooral door onze overbevolking is het stukken interessanter voor de westerse landbouw om dit in de Derde Wereld te laten gebeuren. Zestig procent van de wereldproduktie aan vlees wordt geproduceerd in het rijke Westen, maar dan wel met veevoeder dat afkomstig is uit de Derde Wereld. De Europese Gemeenschap bijvoorbeeld haalt de grondstoffen voor dit krachtvoer (vooral voor de varkenskwekerijen) voor veertig procent uit de Verenigde Staten en voor zestig procent uit Derde Wereldlanden. Topioka uit Thailand, soja uit Brazilië en Argentinië, vismeel uit Peru, aardnoten uit Senegal, melasse uit Ethiopië.

Herman Verbeek, een Nederlands groep Europeerementlid, landbouwexpert en auteur van een aantal kritische boeken over de westerse landbouw, berekende dat een EG-varkensmester, pluimveehouder of melkveehouder voor zijn veevoeder tien tot veertig hektare land in de Derde Wereld nodig heeft. Wie in België een stuk varkensvlees verorbert, eet dus van de Derde Wereld. Spijtig genoeg

wordt de Derde Wereld er financieel niet beter van. Door de liberalisering van de wereldhandel zijn de grondstofprijzen in elkaar gestort waardoor er aan de produktie ervan niets meer te verdienen valt. Die lage prijzen verplichten de Derde Wereld op hun beurt om rooibouw op hun milieu te plegen: goeie landbouwgrond wordt kapot gemaakt door grootschalige monokultuurplantages. Het Braziliaanse regenwoud moet sneuvelen voor enorme sojaplantages. Deze grond is bovendien niet meer beschikbaar voor de eigen lokale, traditionele en veelal veel duurzamer voedselproduktie, waardoor deze landen op hun beurt steeds minder zelfvoorzienend worden.

Bewijzen zijn er genoeg: westerse broden op de markt in Kinshasa, westerse zaaioged in Afrika, Coca Cola-kampagnes in de sloppenwijken van Latijns-Amerika en melkpoederschandaal van Nestlé in Afrika. Een hongersnood in Ethiopië die spontaan beantwoord wordt met massale voedselhulp — "zo geraken we onze graanoverschotten kwijt en leren ze ons brood eten" — terwijl dit land verder vlees blijft uitvoeren naar Europa, hoort blijkbaar bij de liberale overwinningsoorlog en het fel bejubelde 'eindpunt van de geschiedenis'. Deze afhankelijkheid van westerse deviezen, nu al torenhoog door de enorme schuldenlast, brengt de landen in een neergaande spiraal. Cijfers van opnieuw het Worldwatch Institute en van de Verenigde Naties tonen overtuigend aan dat milieukatastrofes door de monokultuurplantages de landbouwproduktie in enorme problemen brengen.

Onze vleesproduktie geeft echter niet enkel problemen in de Derde Wereld: ook in onze westerse samenleving worden de milieugevolgen van de gevoerde landbouwpolitiek steeds duidelijker. Niet dat kippen, koelen of varkens op zichzelf schadelijk zijn voor

kringen hun akteertalent lieten gelden.

Donderdag kon zowat beschouwd worden als het hoogtepunt, ten minste wat betreft de persbelangstelling. Rond 13.00 u werd de linkerdeur van Alma 1 dichtgemaakt. Met behulp van snelbouwstenen, gewone bakstenen en mortel leek dat aanvankelijk goed te lukken, maar hoe hoger de muur hoe meer die voorover begon te hellen. Ze is evenwel niet omgevallen en bleek zelfs toen ze terug werd afgebroken nog vrij stevig te zijn. De publieksoptocht viel wat tegen, zeker als het de bedoeling was om een 'spontane' betoging op touw te zetten. Met ongeveer vijftig waren ze om de twee 'metselaars', voorzitter en een vrijgestelde van Sora, aan te moedigen. Dat er niet zo veel volk op de aktie afgekomen is heeft er ongetwijfeld mee te maken dat de aktie min of meer geheim moest gehouden worden om geen slapende honden wakker te maken.

CONNECTIONS

presenteert

Superpromotie van

DESTINATIONS AMERICA

vlucht + hotel + huurwagen vanaf 21.990,-

Florida -- Sunshine State

Miami -- Miami

Vlucht H/T + hotel + huurwagen

1 week vanaf 23.990 Bfin dbl

21.990 Bfin tpl

15 dagen vanaf 30.990 Bfin dbl

26.790 Bfin tpl

Miami -- Orlando

Vlucht H/T + hotel + huurwagen

1 week vanaf 24.990 Bfin dbl

22.990 Bfin tpl

15 dagen vanaf 31.990 Bfin dbl

27.990 Bfin tpl

info: CONNECTIONS, Tiensestraat 89, 3000 Leuven

ons milieu, wel omdat de mens de veeteelt uit zijn ekologisch kader heeft gerukt. De voedselkringloop werd immers doorbroken en dit brengt de nodige problemen met zich mee: de soja- en tapiokaplantages putten de gronden in de Derde Wereld uit aangezien alle gewassen uitgevoerd worden naar de rijkere gebieden op aarde. De erosieproblemen, verwoestijning en onproductieve gronden blijven achter in de Derde Wereld: cijfers van het UNEP (United Nations Environment Program) stellen dat drie kwart van de droge grasgebieden in de wereld zijn op zijn minst in een matige toestand van verwoestijning bevinden.

In Europa zorgen die ingevoerde organische stoffen dan, via de drifmest van de varkens, voor overbemeste, dus oververrijkte bodems. Ook de zure regen, het woekeren van algen in rivieren en het veel te nitraatrijk en dus ongezonder drinkwater, zijn typische produkten van mestoverschotten. Tenslotte kan men zich ook afvragen hoe verantwoord of verstandig het wel is, in een wereld met honderden miljoenen ondervoerde mensen, per week twee kilo vlees te eten waarvoor (vol-

gens Amerikaanse studies) per kilo 6,9 kilo soja of maïs nodig is. Daarnaast zijn voor de vleesproduktie ook heel wat fossiele brandstoffen nodig voor het aandrijven van tractoren en de kunststam- en pesticidieproduktie. Voor de Verenigde Staten komt dit neer op 940 duizend miljard kilokalorieën, wat overeenkomt met 125 miljard liter benzine per jaar.

Wat de gevolgen hiervan zijn voor het broeikas effect berekenen we beter niet. Uiteindelijk produceren koelen op zich toch al tachtig miljoen ton metaan (met zoals CO₂ een broeikasgas, maar wel veel krachtiger) met hun oprispingen en zorgt dierlijk afval nog eens voor 35 miljoen ton metaan extra per jaar.

Pieter Vandekerckhove Deze problematiek wordt opgevolgd door een Werkgroep Dierenwelzijn/Biotechnologie van MilieuRaad en Agalev-studenten. Geïnteresseerden kunnen een briefje schrijven naar Dierenwelzijn, J.B. Van Morisstraat 53, Leuven.

Algemene sociale kas

Voor zelfstandigen vzw

ASRKZ

Organiseert

'Juridische en sociale aspecten van het sociaal statuut der zelfstandigen'

door Paul Vanerens, Hoofd Public Relations

Voor alle studenten die geïnteresseerd zijn in een zelfstandig statuut

Op 4 februari 1993 van 20u00 tot 22u00 in de kleine aula Sint-Michielsstraat 6 Inkom gratis

Voor meer informatie: A.S.K.Z. Brouwersstraat 3 3000 Leuven 016/24.11.31

Alma-akties een sukses

Sociale Raad metselt 'dremfels'

Na een week van informatieverstopping over de ongeoorloofde prijsverhogingen in de studentenrestaurants van Alma, was het deze week tijd voor akties. Geen keiharde akties, maar ludieke activiteiten waarmee wel veel mensen bereikt werden. De aangekondigde akties kunnen dus zonder meer als gelukt beschouwd worden. Nu alleen Toon Martens nog bereiken.

Toon Martens, direktEUR van de vzw Alma, is blijkbaar stevig bezig het Alma-*imago* aan het opvijzelen, zoals blijkt uit een aantal pamfletten en persberichten (zie ander artikel). Nochtans zijn de Alma-prijzverhogingen van 2 à 3 frank die twee weken geleden werd doorgevoerd budgettair niet nodig en leiden ze eens te meer tot een inkrimping van de sociale voordelen die noodzakelijke zijn voor een volledige demokratisering van het hoger universitair onderwijs.

De akties die tegen de beslissing werden gevoerd hadden in eerste instantie de bedoeling om vooralsnog de prijzen terug te verlagen, hoewel de begroting al voor de kerstvakantie gestemd was. De begroting moest volgens de studentenfraktie 'bijgestuurd' worden, zoals dat dan heet. Verder werd ervan uitgegaan dat de studenten recht hebben op informatie over die prijsstijgingen en dat een sensibilisering broodnodig was. Tot slot werd er ook in pamfletten gewezen op de noodzaak van een nieuwe visie op het medebeheer. Beheer in de sociale instellingen begint steeds meer een economistische inslag te krijgen: de instelling wordt gezien als een bedrijf en, zoals Masschelein het stelde op een RVS-vergadering, "moet er ook naar streven winst te maken". Dergelijke evoluties hebben bij Sociale Raad (Sora) kwaad bloed gezet en waren de aanleiding voor de akties

van vorige week. De eerste aktie, die erin bestond maandag bonnetjes te verkopen van 73 frank waarmee de studenten maaltijden van 75 frank konden gaan halen, kon jammer genoeg niet doorgaan toen zondagavond werd vernomen dat Alma weigerde hieraan mee te werken. De Alma-kassiers zouden onder geen enkele voorwaarde de bonnetjes aksepteren.

Dinsdag en woensdag had men meer sukses. In navolging van de akties in 1982 werden er respectievelijk aan Alma 3 en Alma 2 door de kringen en enkele groene verenigingen (Milieuraad, JNM, Agalev-studenten en Pino) maaltijden verkocht, die, aldus de organisatoren, telkens direkt uitverkocht waren. Zo gingen er dinsdagmiddag 300 maaltijden, pannekoeke, hot-dogs en vegetarische schotels over de toonbank en werden er woensdagmiddag 500 à 600 maaltijden verkocht. Een niet onaardig sukses wanneer je bedenkt dat er gemiddeld 1600 maaltijden per dag in Alma 2 verkocht worden.

Er was verder voor enige randanimatie gezorgd wat de sfeer ten goede kwam. Dinsdag aan Alma 3 brachten Amerikanen van de University Action een dansakt naar voren en woensdag speelde een bandje van pedagogie enkele stukken melodieuze gitaarrock. Grappig was ook een satire op de 'Raad van Beheer' waar de

Gezellig was het wel, maar vooral, goedkoper

Hamelinks gedachtengoed Kommunikatie, een arena

Volgens de Verenigde Naties zou internationale communicatie de belangen van de hele mensheid moeten dienen, een instrument moeten zijn voor wederzijds begrip en de vrede moeten bevorderen. In werkelijkheid lijkt het echter meer een economisch en politiek wapen in een arena van internationale conflicten.

Dit en andere hete hangijzers van de internationale communicatiepolitiek werden behandeld door Prof. Dr. C.J. Hamelink in een reeks voordrachten in het kader van 100 jaar Sociale Wetenschappen.

Weinig individuen, kulturen, subkulturen of volkeren zijn tevreden met het gekrompen en vervormd beeld dat de media soms van hen weergeven. Niet verwonderlijk dus dat de Derde Wereld al enkele decennia een vrije en evenwichtige informatiestroom tussen Noord en Zuid claimt. Deze 'Nieuwe Informatie-Wereldorde' zou het Zuiden onder meer moeten toelaten om zelf te rapporteren over ontwikkelingsvraagstukken en de vorderingen die ze maken, en om los te komen van stereotypen die de westerse media verspreiden.

Een onderzoeker analyseerde het beeld dat meer dan 300 films, vertoond in de Verenigde Staten tussen 1894 en 1960, geven van de Arabische wereld. Hij stelde onder andere vast dat Egypte werd voorgesteld als hét mysterieuze land van de buidkandseressen. De mannen in deze 'spreekjes van 1001 nachten' hadden meestal een van volgende 'beroepen': bandiet, bedelaar, piraat, magiër enzovoort. De vrouwelijke figuren hadden meestal een full-time job in een harem.

In deze kontekst kan men de grieven van de Derde Wereld begrijpen tegen weinig vliedende portretten die de filmindustrie, maar ook nieuwsagentschappen verspreiden. Daarom besliste een groep journalisten om in 1964 een nieuw persburo op te richten, Inter Press Service (IPS), dat het éénrichtingsverkeer in de informatiestroom tussen Noord en Zuid wil veranderen in een meer evenwichtige stroom. Meer nog, het wil een andere stem laten horen over ontwikkelingsvraagstukken.

Westerse persburo's berichten immers alleen over gebeurtenissen en personen in de Derde Wereld als deze raakvlakken hebben met het Westen. Afrika haalt krantekoppen bij hongereandoen, oorlog en coups. Voor achtergrondinformatie over deze sensationele rampen is vaak geen ruimte. IPS gaat die leemte opvullen door analyses aan te bieden van ontwikkelingsproblemen en een ander dan het westerse gekleurde beeld te geven van kritieke situaties.

Multinational

Maar informatievoorziening is meer dan het nieuws. De economie is steeds meer afhankelijk van computertechnologie en telecommunicatie. De apparatuur, de software, het onderhoud en telekommunikatietarieven eisen zeer hoge investeringen die slechts een elite van multinationals zich kan permitteren. Daarom kunnen grote oliemaatschappijen via satellietfoto's mineralaavoorraden in de bodem van de Derde Wereld niet iets eerder vinden dan nationale instanties. Multinationale landbouwbedrijven hebben het eerst gegevens over oogsten die dreigen te mislukken, wat belangrijk is voor de prijsbepaling op de internationale markt. Satellietfoto's en andere data zijn ruwe grondstoffen die snel en juist omgezet moeten worden tot toepasbare informatie. Vandaar de nood aan technologie en know how in het Zuiden. Probleem is wel dat de overdracht van technische hulpmiddelen op lange termijn leidt tot een verslechtering van de handelsbalans en de Derde Wereld nog meer afhankelijk maakt van westerse elektronika- en financiële giganten.

Bijgevolg is het van groot belang dat het Zuiden zich op eigen kracht ontwikkelt, los van de voorwaarden die in de internationale informatie-markt ontworpen worden op basis van westerse behoeften en prioriteiten,

omdat die markt grotendeels in handen is van een aantal media-reuzen. Een tachtigtal onderling verbonden bedrijven zijn verantwoordelijk voor meer dan driekwart van de vergaring en verspreiding van informatie. Het is grotendeels geen markt van vrije, open concurrentie, maar een 'big business' bestaande uit hoffelijke relaties tussen de allergrootsten.

Belangrijker wordt het dus om steeds meer nationaal en lokaal hulpmiddelen te zoeken waardoor men in eigen beheer in zijn informatiebehoefte kan voorzien. Dit nationale communicatiebeleid aangepast aan eigen noden, traditie en cultuur, moet de onafhankelijkheid en het vertrouwen op eigen kracht versterken. Dit zou een eerste zet kunnen zijn tegen de westerse kulturele kolonisatie die door de Derde Wereld fel bekritiseerd wordt. Dit subtiel proces van wereldwijde kulturele uniformisering zet zich intussen maar onverminderd voort van Noord naar Zuid, van West naar Oost, gesteund door de multinationale communicatie-industrie.

Om vandaag satellietlanden in te lijven is kulturele bezetting goedkoper, makkelijker en effectiever dan de vroegere territoriale variant. Dit gebeurt onder meer door de veramerikanisering van de televisie. Veel landen zijn nog niet in staat om volledig in hun eigen televisieproductie te voorzien. Daarom zijn zij afhankelijk van

Handkar — Leuven leek zo fijn. Uw lief (m/v/o) ook. Maar plots ontpopt die lieve prof zich tot een bloedzuigende Transylvaanse graaf. En zelfs knoflook kan niet baten. Wees getroost, examens hebben ook positieve kanten. Zo bewijst een nog niet gepubliceerde wetenschappelijke studie waar wij reeds 'de hand op konden leggen' dat eksamen druk recht evenredig is met libidineuze driften. Zou de geur van verse fotokopie afrodisiakaan werken? In elk geval blijkt dat vele studenten door een slechte voorbereiding tijdens de examens voor paal staan. Veto wenst u veel bloksukses en -genot, in de hoop dat u snel klaarkomt met uw examens. Wixsen maar! (foto Karel De Weerd)

import. Met deze westerse programma's worden ook levensstijlen en consumptiepatronen binnengehaald. Dit bedreigt niet alleen de kulturele autonomie maar ook bijdragen tot nationale desintegratie, omdat de kloof tussen de stedelijke elite, die deze levensstijlen tracht te imiteren, en de rurale massa zich verder opensplitst. Deze elite die zich identificeert met de Dallas-of Beverly Hills-lifestyle, wordt zo een geïntegreerd geheel van de internationale economie en herhaalt de Noord-Zuid-verhouding in het ontwikkelingsland zelf.

Om deze hachelijke evolutie af te remmen is er nood aan een derde partij die los van economische en

politieke lobby's opkomt voor de rechten van de informatiegebruiker. Het sleutelbegrip is hier *civil society*, een samenwerking tussen niet-overnemen-tele organisaties die actief zijn in het domein van de mensenrechten, consumentenbescherming, enzovoort. Zo'n coalitie zou de belangen van de burgers moeten verdedigen aan de verschillende onderhandelingsstafels. Burgers, of consumenten van verscheidene gemeenschappen op internationaal nivo vertegenwoordigen, gebeurt niet in een handomdraai. Actie van burgerbewegingen in de communicatiearena van ons werelddorp, is een van de belangrijkste items waarmee de Nederlandse professor Hamelink

bezig is. Dit jaar komt hij nogmaals naar Leuven voor een reeks gastcolleges waarin hij de betekenis zal behandelen van de internationale communicatie in de wereldpolitiek. Hij heeft het in zijn openingslezing voor de leerstoel van de Vlaamse Leergangen ook onder meer over de rol van de media als bemiddelaars tussen burgers en wereldgebeurtenissen en de cruciale vraag: is er nood aan een Rio-konferentie over de informatievoorziening? Michel Walrave

Hamelink komt op 9 januari om 17.00 u in de Promotiezaal van de Universiteitshal spreken.

Stuc vertoont kult-film 'The Lady from Shanghai' Orson Welles, slachtoffer van Amerikaanse filmindustrie

Orson Welles is bij het grote publiek waarschijnlijk beter bekend als acteur dan als regisseur. Vooral zijn rol van Rochester in de verfilming van de roman 'Jane Eyre' in 1943 vestigde hem als belangrijk filmakteur. Voor de critici is Welles echter in de eerste plaats een van de belangrijkste regisseurs van de moderne cinema.

Orson Welles begon zijn carrière in het theater en als radiomaker. Zijn eerste stappen als filmregisseur waren op zijn minst indrukwekkend te noemen. Op 26-jarige leeftijd maakte hij zijn debuut en tevens zijn meesterwerk: 'Citizen Kane', een epos over de Amerikaanse mediamaagnaat William Randolph Hearst. Welles hanteerde reeds in die eerste film een enorm rijke en innoverende filmtaal: compositie in de diepte, het gebruik van licht en schaduw en een ongewoon bewegende camera zijn slechts enkele technische elementen die hij op een uiterst originele manier aanwendde.

Citizen Kane was voor zijn tijd een ongewone, experimentele film en had dan ook alle moeiten om serieus van de grond te komen. Dit was bepalend voor Welles' verdere carrière die ondanks zijn onmiskenbaar talent vaak moeizaam en met veel vallen en opstaan verliep. Welles' eigenwijze ideeën brachten hem voortdurend in conflict met de top van de Amerikaanse filmindustrie waardoor hij verplicht werd zijn meest persoonlijke films zelf te financieren.

Slechts af en toe, na het maken van een publiekstrekkende, kreeg Welles voldoende financiële middelen toegestopt om weer een van zijn eigenzinnige ideeën op het scherm te brengen. Zo verliep het ook met 'The Lady from Shanghai' waarvoor hij de middelen kreeg na het succes van 'The Stranger' in 1946, een film waarover Welles zelf niet erg tevreden was. In 'The Lady from Shanghai' zien we Welles als de

ler Michael O'Hara. Op een avond redt hij de mooie Elsa Bannister van een aanranding in een park. Zij overhaalt hem als beminningslid aan boord te komen van het jacht van haar echtgenoot, een kreupele advocaat. Een vierde belangrijk personage is Grisby, Bannisters compagnon. Tussen deze vier protagonisten weeft Wel-

les een net van intriges, van leugens en wantrouwen, dat uiteindelijk zal uitmonden in moord.

Terna's als kwaad, macht en schuld staan in deze en in veel andere films van Welles centraal. In zijn zoektocht naar de donkere kant van het menselijk wezen is hij zeker beïnvloed door de Duitse experimentele filmmakers. Elk personage tracht meester te blijven van de situatie en ook de toeschouwer weet niet wat leugen en waarheid is, wie eerlijk of corrupt is. Anderzijds is er het schuldgevoel dat aan de personages blijft knagen. Ergens behouden ze de wens naar een ander, een eerlijk leven, maar de drang naar macht is te groot.

De film ontleent zijn schoonheid vooral aan de symboliek die gevat zit

in de dialogen van de personages en de indrukwekkende mise-en-scène. Vooral naar het einde toe creëert Welles enkele onvergetelijke scènes die zijn uitgegroeid tot klassiekers in de filmgeschiedenis.

Het verhaal dat Welles hier uiteenzet is echter heel kompleks en ook voor de kijker moeilijk te volgen. Dit is waarschijnlijk de belangrijkste reden waarom de film in 1947 geen kas-sukses werd. Welles was bijgevolg niet meer gewenst in Hollywood en was verplicht zijn werk verder te zetten in Europa waar zijn films meer gewaardeerd werden.

Het Stuc introduceert 'The Lady from Shanghai' meer dan terecht als een belangrijke kult-film. Ondanks zijn fouten is de film — puur cinematografisch beschouwd — ontgensprekelijk een van Welles belangrijkste werken. Het is dan ook droevig te moeten vaststellen dat Welles latere carrière zo moeilijk van de grond kwam en dat zijn meesterschap door velen slechts erkend werd na zijn dood. Karen De Pooter

Het Stuc brengt in het kader van middernacht-kult-film 'The Lady from Shanghai' van Orson Welles, 20 januari om 24.00 u.

IMEXCOM TECHNOLOGY

Burgemeesterstraat, 3
3000 - Leuven
Tel: (0)16/223285 - Fax: (0)16/220485

You Need a Computer ?
For private or professional usage
The answer is simple :
- The BEST Price around -
- The BEST Service around -

Imexcom Technology YOUR PARTNER

386 Sx 33MHz
1 Mb Ram geheugen
FDD 3.1/2 (1.44Mb)
HDD 424Mb
VGA Card TRIDENT 256Kb
VGA 14" Monochrome Monitor
Keyboard Extended 102Keys
2 Serfats - 1 // - 1 Game
Mouse Micro. Comp.
Mouse Pad
Minitower or Desktop Case

Price : 25990,- BTW In.

IMEXCOM TECHNOLOGY

Tervaetstraat, 93
1040 - Brussel
Tel: (0)2/7368756 - Fax: (0)2/7327879

advertentie

't Muziekdoosje

Dietsestraat 51a Leuven 016/22.29.66

Uw specialzaak

Compact Discs
Muziekcassettes
Singles

Een bezoek waard!

BON 10%

op alle artikelen

Kwaliteit en service is ons motto

gedr. van 18/1 tot en met 30/1

Over de klonters van Demostenes

Het Vlaams Rechtsgenootschap (VRG) organiseerde vorige week voor de derde keer een welsprekendheidstornooi. Een uitverkochte Grote Aula kreeg een op sommige momenten irriterend maar meestal toch zeer amusant spektakel voorgeschied. Het publiek ergerde zich aan Felice, jurylid Marc Eyskens werd onderuit gehaald door presentator Jaak Pijpen en winnaar Tim Pauwels van Germania stak mijlenver boven de andere kandidaten uit.

De kunst van het welspreken roept bij velen ongetwijfeld oubollige konnotaties op. In de jaren vijftig en zestig organiseerden verschillende universiteiten zulke wedstrijden die gevolgd werden door een interuniversitaire finale. Deze traditie verzandde in de jaren zeventig maar drie jaar geleden namen de studenten van het VRG de draad weer op. Terecht, want de betrekkelijk eenvoudige formule van het tornooi garandeert amusement zonder in het oppervlakkige te vervallen. En er bestaat blijkbaar ook nu nog een groot publiek voor.

Jurylid Van Nieuwenborgh (joernalist bij de Standaard) verklaarde tegenover Veto dat de uitverkochte zaal misschien wel te danken was aan een drang onder de studenten naar een nieuwe retoriek. Wie dat zeker had was presentator Jaak Pijpen die, na een retorisch bijzonder slordige toespraak van preses David De Valck, de wedstrijd inleidde. Pijpen had de opdracht gekregen alles aan mekaar te praten en deed dat ook op een bijzonder grappige manier. Dat kan bezwaarlijk gezegd worden van Italiaanse karikatuur Felice Damiano die de pauzes wou oppullen. Tijdens het voorlezen van een van zijn verhalen werd hij door het publiek weggehoond.

Het eerste onderdeel van de wedstrijd bestond erin gedurende zeven of tien minuten te spreken over een zelfgekozen onderwerp. Elke kandidaat had een lid van het academisch personeel van zijn fakulteit meegenomen om zich te laten introduceren. Bij Ekonomika gebeurde dat, als eerste, op een zodanige manier dat men direct vragen begon te stellen over het nut van deze introductie. De kandidaat had het over de jeugdwerkloosheid en deed daarbij krampachtige pogingen grappig te zijn. Dat lukte hem onverwachts toen hij zijn bleek even 'shit' liet ontvallen — de jongen bleek even zijn tekst kwijt te zijn. De rest van zijn toespraak, waarvan de inhoud hoogst oninteressant was, ratelde hij zelfs te zelfbewust af. Iemand die zijn toespraak eindigt met 'rieken' in plaats van 'ruiken' kan men moeilijk tot de kanshebbers laten behoren.

Het tweede onderdeel, waarbij de kandidaten gedurende één minuut een betoog in elkaar moesten knutselen over een door de jury opgelegd onderwerp, lag deze kandidaat iets beter. Naar aanleiding van 'Boel op de werf' liet hij zich de wijsheid ontvallen dat bij de bouw van het nieuwe faculteitsgebouw van Economie er problemen moesten ontstaan tussen de mensen van de bovenbouw en de onderbouw over wie eerst mag beginnen met het metselwerk. Hij kreeg zijn opgelegde drie minuten niet vol.

De kandidaat van Kriminologie had het in een zeer grappig betoog over de te losse toelatingsvoorwaarden voor de eerste licentie criminologie. De te hoge inschrijvingsgelden kregen eveneens een flinke veeg uit de pan. Hij had meer last met zijn haar dat steeds voor zijn ogen viel, dan met het op zijn hand krijgen van het publiek. Iets te blits misschien maar vooral zijn toespraak liet te wensen over — een opmerking die bij de meeste kandidaten geplaatst kon worden, zo zei later juryvoorzitter Emma Vorlat. Bij de improvisatie kreeg de kandidaat het onderwerp 'Blinkend voorhoofdje' mee. Er werd een heuse familie-evolutie geschetst maar de inhoudelijke link met dat blinkende voorhoofdje was net iets te zwak. Zijn blitse uitvalleden deden hem ook hier ten dele de das om.

Omdat de enige voorwaarde om mee te mogen doen aan het tornooi erin bestond dat men student aan de KU Leuven moest zijn, kon Germania zijn kandidaat van vorig jaar weer van stal halen. Die won toen zowel de publieks- als de juryprijs. Waterval Pauwels gaf op een zeer humoristische manier kritiek op universitaire poëzieanalyse en hoewel eigenlijk niemand hem kon volgen, was, aan het handgeklap te oordelen, het publiek het erover eens dat Pauwels lengten voor lag op de anderen. Zijn improvisatie op 'Klonters in de pudding', waarin de opdracht op een metaforische wijze werd geïnterpreteerd, bevestigde zijn prestatie.

De kandidaat van de burgerlijk ingenieurs had waarschijnlijk de bedoeling gehad de zaal in een interme steeft te dompelen. Hij verwarde dit echter met pure verveling. Door zijn liefdesperikelen uit te doeken te doen die dan uiteindelijk op een verkoudheid bleken te slaan, verbande hij zichzelf tot in de donkerste kelders van de zondagsretoriek. Dit is des te genanter als men weet dat het zelfde grapje ook terug te vinden was in het editoriaal van het kringblad van de Burgies. De burgerlijk ingenieur in spie liet tijdens zijn improvisatie rond 'Mijn eerste dichtbundel' bovendien ontvallen dat volgens hem 'Elschot geen gedichten had geschreven' waardoor hij zich waarlijk onsterfelijk maakte — maar wel onsterfelijk belachelijk.

Militair

De Politika-vertegenwoordiger werd aangekondigd als een experiment maar dat bleek enkel en alleen een Tom Lanoye-imitatie, inclusief de uitroep. Hij was soms moeilijk te verstaan en zijn verhaal was bovendien iets te verworrend om goed te kunnen volgen. Die symptomen doken eveneens op tijdens zijn improvisatie rond 'Een diepe halsuitsnijding'. Zijn tweede betoog had meer iets weg van een uitgerokken kalendermap waarvoor we de pointe waarschijnlijk nooit zullen kennen aangezien hij door de jury voorijdig het zwijgen werd opgelegd.

De VRG-vertegenwoordiger was blijkbaar als 'top of the bill' achteraan op het programma geplaatst. De organiserende kring had dan wel iets beter mogen afvoordagen dan deze kandidaat, die zich had gestoken in militair plunje om het publiek te doen geloven dat hij hoofd van het Belgisch leger was. De man dacht misschien oorlogsdemagogie te parodiëren door op te roepen tot een bezetting van Limburg maar parodieerde het hoofdzakelijk zichzelf. Ook Westvlamingen gingen onder zijn zelfingenomen bij. Het zal waarschijnlijk wel aan de zenuwen te wijten zijn dat hij tijdens zijn improvisatie rond 'Alles went behalve een vent' bepaalde uitspraken over de positie van vrouwen ten overstaan van mannen begon te doen die enkel te vergelijken zijn met het standpunt van het Vlaams Blok omtrent deze materie. Het publiek joutte uitlatingen als 'het feministisch simplistisch verbond' weg. Op zijn minst wat betreft plattitudes kon hij met Eyskens vergeleken worden.

Tim Pauwels van Germania kwam dus verdiend als winnaar uit de bus van allebei de prijzen. Hij kreeg een reis naar Amerika voorgeschiedel en Jaak Pijpen beloofde dat hij een teroetuitslag mee mocht presenteren. Juryvoorzitter Emma Vorlat benadrukte

Zolang die klonters maar niet in onze pudding zitten

(foto Roel Boonen)

de kwaliteit van zowel stijl als inhoud. Ze voegde er achteraf aan toe dat haar het niveau van de kandidaten enorm was meegewalden. Ook Van Nieuwenborgh en Eyskens verklaarden zeer tevreden te zijn over het niveau van de kandidaten. Eyskens was er trots op te kunnen vermelden dat hij in 1953 het welsprekendheidstornooi had gewonnen. Dat zal dan wel de legitimatie geweest zijn om hem op te nemen in de jury. Frans Verleyen, hoofdredacteur van Knack en ook een

maal deelnemer geweest aan het tornooi, liet verstek gaan wegens griep. Andere juryleden waren Verstege, dekaan van de rechtsfakulteit en Vandervelpen, een van de vijf directeuren van Acco. Vooral het opnemen van een afdelingsdirecteur van de sponsorende firma als versterking van de commerciële binding in de jury is bedenkelijk. De organisator, Bart Lodewijckx, zei hierover dat Vandervelpen hem uitstekend had geholpen bij het organiseren en dat

hij daarom op vraag van Vandervelpen hem in de jury heeft opgenomen. "Dat opnemen in de jury is bovendien een traditie", aldus Lodewijckx. Het maakt er de jury wel niet geloofwaardiger op. Ook jammer was dat er geen enkele vrouwelijke kandidate meedeed. Misschien voelt een studente volgend jaar er iets voor om in de aanval te gaan tegen de uitlatingen van de VRG-kandidaat?

Jeroen Overstijns

Kringbladen onder de loep Het wel en wee van de Leuvense student

Net na de kerstvakantie nam Veto al drie kringbladen onder de loep. Deze week worden vier andere bereidwillige slachtoffers aan een evaluatie onderworpen: Irreëel, Balans, Eoos Express en Hysteria, de respectievelijke creaties van VTK, VRG, Eoos en Historia.

Een eerste blik op de vormgeving maakt al duidelijk dat de kringbladen in twee categorieën kunnen worden ingedeeld: die van de grote en de kleine kringen. Balans en Irreëel besteden duidelijk meer tijd en middelen aan hun lay-out. Zo wordt Balans gedrukt op blinkend papier en krijgt de voorpagina afwisselend een rood, blauw en groen kleurtje (wil VRG misschien geen politieke kleur bekennen?) Vanuit louter esthetisch oogpunt gaat onze voorkeur toch meer uit naar Irreëel dat eerder is opgemaakt in de stijl van de Stuc-brochures. Deze bladen hebben niet veel meer gemeen met het ouderwetse amateuristisch in elkaar geknutselde kringbladje. Gelukkig zijn er nog Express en Hysteria die ons meteen onderdompelen in hun intieme sfeer: slordig in elkaar genietste bladen, scheef opgekleefde foto's, dtouwen (jawel) en onbegrijpelijke inside jokes. We halen opgelucht adem: het kringblad bestaat dus toch nog.

Streng

Binnenin de bladen zet deze tweedeling zich trouwens verder. Vooral Express is gemaakt op basis van het 'smijt het maar allemaal door elkaar' principe. Sport, poëzie, informatie, interviews: het staat er allemaal in, maar je moet het wel eerst zien te vinden. Van duidelijke rubrieken hebben ook de Eoos'ers blijkbaar nog niet gehoord. In plaats daarvan worden de artikelen aan elkaar gekleefd met zinnetjes als "Aaarrrgh! Het is toch niet waar! Weer eens sportartikelje!" of "Tiens wie komt hier nu weer al de pagina vullen!". Het geeft het blad wel een aangenaam chaotisch sfeertje. Datzelfde sfeertje vinden we ook terug bij Hysteria dat evenwel iets systematischer te werk gaat. Balans en Irreëel daarentegen hanteren een veel strengere en ordelijke indeling.

Alle bladen openen traditioneel met een redactioneel, een woordje van de preses of iets gelijkaardigs en tonen hierin blijkbaar hun kritische inslag.

Zowel in Hysteria als in Express krijgt de hedendaagse student het hard te verduren. "Leuven is uitgegroeid tot een mastodontisch metropool van respectloos individualistisch vermeend intellect dat denkt dat de wereld aan zijn voeten ligt" weet Hans De Canck ons te vertellen in Hysteria. Eoos lijkt het daarmee eens: "Egotripperij slaat om zich heen en is een veel grotere bedreiging voor jullie nakomelingen dan AIDS." Balans gooit het over een andere boeg en filosofeert over de kwaliteit van het aangeboden onderwijs. Men eindigt met een wijze raad: "Bij deze vraag ik dan ook aan alle profen om zich even te bezinnen over hun vak en hun doelstellingen." De kritische noot van Irreëel mag echter ook niet ontbreken: "Ze gunt me niet het recht op een vrije ademhaling, verpest mijn sociaal leven..." Het gaat hier duidelijk over de grootste plaag die Leuven teistert: de verkoudheid.

Naast de gebruikelijke informatie over cultuur, sport en feestelijke activiteiten brengen de bladen elk op hun eigen manier luchtige en kritische artikelen. Balans heeft zo zijn eigen rubrieken die maandelijks terugkomen. Voor 'Sjersjee la fam' ging men duidelijk te leen bij Humo. In deze gewaagde rubriek wordt telkens de vrouw van een professor geïnterviewd over zichzelf, haar man en hun relatie. Dat de interviewees hierbij ongehoorlijk inspanningen leveren om wat variatie in de vragen te brengen kan enkel toegejuicht worden. "Heeft hij hobby's?" uit het eerste interview wordt heel andere vraag in het tweede: "Hobby's, heeft hij die?", en de derde keer worden zorgvuldige grammaticale aanpassingen voor een hele nieuwe wending: "Heeft uw man nog hobby's buiten zijn werk?" Over de vraag "Neemt hij soms vakantie?" zullen we maar niet verder uitweiden.

Express moet kwa interviewstijl zeker niet onderdoen voor Balans. In een vraaggesprek met de Poolse professor Skalmowski merken we duidelijk een voorkeur voor korte en bondige vragen. "Hoe staat u tegenover

studenten?" gaat al de goede richting uit, maar met "Heeft u eigenlijk kinderen?" skoot men nog beter. Het hoogtepunt wordt tenslotte bereikt in de uiterst doordachte, goed geplaatste vraag "Hoezo?"

Dat het ook echt leuk kan bewijst Hysteria in "De wonderjaren van Zeger Sioen (preses) en Jan Verbrugghe (eks-preses)." (Ook geleend van Humo natuurlijk.) Een verwelend dubbelgesprek dat gevatte uitspraken oplevert. "Zeg dat het niet waar is" is een andere vlotte rubriek in Hysteria van de pen van de blijkbaar erg schrijflustige Geert Pelckmans. Hier leren we meer over het inventieve Engelse en Franse woordgebruik van de Nederlandse ministers (Nous avons trouvé une solution, mais ce n'est pas pour écrire à la maison) en de intellectuele bagage van de gemiddelde Antwerpse politiemann zoals die blijkt uit een recent onderzoek (Edith Cresson is een Franse operazangeres en Kristien Hemmerchts een klein gekindnapt meisje).

De Leuvense student heeft echter ook heel wat zorgen aan zijn hoofd. Inschrijvingsgeld en studenteninspraak is er zo één van. Irreëel werpt zich hier op als voorstander van een kosteloos onderwijs en meer studenteninspraak en is niet mals voor het dekreet Coens en onze enige rektor. Verder beperkt Irreëel zich tot specifieke ingenieursproblemen: rationalisatie van de ingenieursopleiding, crisis bij ingenieurs. Hetzelfde kan gezegd worden van Balans. Zoals bekend heersen in VRG-kringen grondige twijfels over het huidige docerensysteem, de te omvangrijke cursussen en de overwegend schriftelijke examens. De kritische artikelen concentreren zich dan ook vooral op deze problematiek.

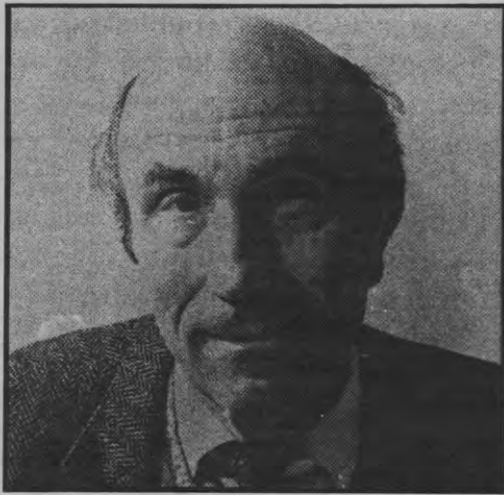
Hermeneutisch

Ook de historici hebben zo hun twijfels omtrent hun eigen opleiding. Hysteria bezint zich over de rol van de historicus in de samenleving die een 'all-round intellectueel' zou moeten zijn. Enkel de Eoos'ers lijken op het eerste gezicht een zorgeloos bestaan te leiden. Een hermeneutische interpretatie van hun dichtelijke creaties leert ons echter meer. "Mijn handen gleden — maar niet zo ver als mijn gedachten deden — over je hals" kon best wel eens een bezinning zijn op de huidige student-docent relatie terwijl "en ik stelde me tevreden, met de herinnering aan vroeger" misschien wel verwijst naar de hervormingen van het plan Dillemans.

Karen De Pooter

Eredoktoraat voor Niklas Luhmann

De voordelen van het systeem

Het kon moeilijk anders: net in het jaar van de feestelijkheden rond de honderdste verjaardag van de sociale wetenschappen in Leuven, gaat er een eredoktoraat naar een socioloog.

Meteen een vorm van erkenning voor die fakulteit in de universitaire wereld. Toch is Luhmann niet de socioloog zoals men die zich meestal voorstelt. Waar aan de KU Leuven de sociologie vooral op onderzoek gericht is, vinden we niets daarvan terug bij Luhmann. Geen steekproeven, geen enquêtes, geen interviews en geen observatie, eigenlijk in het geheel geen empirisch luik. Luhmann is een man van de theorie.

Niklas Luhmann werd geboren op 8 december 1927. Hij liep school te Lüneburg (Duitsland), zijn geboorteplaats, waar hij op het Gymnasium zat. Aanvankelijk leek niets erop te wijzen dat hij later een wereldbekend socioloog zou worden. Hij studeerde immers rechten, en werkte als ambtenaar, onder andere op het ministerie van cultuur te Hannover.

Pas op zijn tweëndertigste ging Luhmann sociologie en bestuurs-

naamste vertegenwoordiger van een welbepaalde stroming in de sociologie, de systeemtheorie. Hoewel die theorie al vroeger bestond, legde Luhmann zich erop toe een nieuwe, verbeterde versie hiervan af te leveren. Zeker is dat hij door zijn zeer vernieuwend begrippenkader en zijn vaak helemaal niet voor de hand liggende aanpak stof heeft doen opwaaien binnen de sociologie.

Luhmanns theorie is niet alleen in heel ingewikkelde taal beschreven, ze is ook erg kompleks opgebouwd. De man hanteert een bijzonder abstracte benadering van de samenleving. Die samenleving wordt immers gezien als een sociaal systeem dat slechts een soort systeem is onder de systemen. Zo zijn er bijvoorbeeld ook psychische en organische systemen. Het bevremdende aan Luhmanns denken is dat hij eigenlijk steeds *bovenaan* vertrekt: binnen de verzameling van systemen onderscheidt hij sociale systemen, daarbinnen dan weer subsystemen, en dat gaat zo maar door. De lezer is over het algemeen niet gewoon een sociologisch werk te lezen waarin men het nergens over 'mensen' heeft.

Paradigma

Wie Luhmanns werk leest, besluit soms de indruk dat het even goed om een natuurkundig of meer cybernetisch boek zou kunnen gaan. Vaak draait het om termen als systeem, complexiteit, omgeving, communicatie, autopoiesis en selectie. De hoge graad van abstractie in zijn teksten maakt het er niet makkelijker op.

De bekendste en meest verspreide toepassing van Luhmanns denken vindt men in de idee 'functionele differentiatie'. Daarmee bedoelt hij het proces waarin de samenleving zich uitsplitst in wat hij noemt subsystemen. In traditionele samenlevingen was van een dergelijke differentiatie geen sprake: de sociale orde, de cultuur en het hele leven waren gegrond in de idee van de goddelijke orde. Doorheen de geschiedenis kwam er echter een uitsplitsing in subsystemen, die elk instaan voor een specifieke maatschappelijke functie. Zo zijn er onder andere de economie, de politiek, het recht en het onderwijs. Over de vraag in hoeverre deze functionele differentiatie zich al doorgeeft, willen de meningen nogal eens uiteenlopen. Zeker is dat deze benadering een uiterst krachtig paradigma biedt voor de studie van de huidige samenleving.

Met Luhmann werd een definitieve stap gezet in de richting van een multidisciplinaire studie van het sociale: zijn werk is niet eenduidig te klasseren onder de (klassieke) sociologie. Maar ook inhoudelijk is hij een buitenbeentje. Het ongewone van Luhmanns theorie wordt duidelijker als hij afgelijnd wordt tegen andere benaderingswijzen in de sociologie. Zo verschilt hij radicaal van stromingen die vertrekken van het alledaagse leven, van de interactie tussen mensen. Luhmanns functionele differentiatie vertrok immers van bovenaf: het is het sociale systeem dat zichzelf opsplitst.

Luhmann doet regelmatig heel sterk denken aan een vroegere, zeer succesvolle maar ook zeer omstreden stroming in de sociologie: het functionalisme. Vooral in de jaren vijftig was deze school allesoverheersend. Toch werd haar, vooral door maatschappijkritische sociologen zoals bijvoorbeeld mensen uit de Frankfurter Schule, stevast conservatisme verweten. Door de voortdurende toespitsing op het status quo en de stabiliserende factoren in de samenleving,

Struktuur

vervolg van pag. 1

uitlating: "Een arme student die daar zijn tijd komt verdoen".

Deze vergadering van de Akademische Raad betekent uiteraard niet het einde van het debat. De ontwerp-tekst wordt nu ter consultatie voorgelegd aan de verschillende faculteitsraden en wordt uitgebreid besproken op de Akademische Senaat. Voor de studentenbeweging is het alvast duidelijk dat deze tekst niet aanvaardbaar is zonder de garantie van een reële inspraak.

Luc Christiaensen

Jorn De Cock

Volgende week in een speciale bijdrage meer over de herstructurering.

De prijzenpot

Op twee februari maakt de KU Leuven weer tijd voor een van haar meest gekoesterde kollektieve rituelen: de uitreiking van de eredoktoraten. Het is de gelegenheid bij uitstek waarbij een unief een aura op geleverde wetenschappelijke prestaties kan zetten. Zo worden niet enkel de gelauwerde geleerden in de bloemetjes gezet, maar uiteindelijk, en misschien vooral, de eigen universitaire instelling.

Natuurlijk zit er ook meer achter de toekenning van een doktoraat honoris causa. Soms lijkt het zelfs meer te zeggen over de heersende verhoudingen in het wetenschapsbedrijf (en erbuiten), dan over de eigenlijke waarde van de prestaties. Zo is het typisch dat de erkenning van dergelijke prestaties door de toekenning van een eredoktoraat, meestal lang na het hoogtepunt komt.

De plechtigheid heeft echter nog een andere functie: de unief kan deze onderscheiding toekennen aan iemand die betrokken is bij een actuele politieke kwestie. Op die manier neemt de KU Leuven stelling in het gevoerde debat.

Dat laatste geldt zeker in het geval van de meest gerenommeerde van de laureaten dit jaar: Mgr. Laurent Monsengwo-Pasinia. Monsengwo is aartsbisschop van

Kisangani en hoofd van de Hoge Raad van de Republiek van Zaïre.

Daarenboven is er een eredoktoraat voor Michael Peckham, klinisch oncoloog en wetenschappelijk directeur van de Britse National Health Service. Verder komt ook José Rafael Moneo aan de beurt: hij is een Spaans architect en stedebouwkundige. Tenslotte is er de Duitser Niklas Luhmann, socioloog en sociaal-wetenschappelijk denker.

In vier bijdragen zet Veto de eredoktoren voor u op een rijtje. Deze week een portret van Niklas Luhmann. (s)

ging de aandacht voor de mogelijkheid van sociale verandering verloren.

Amoreel

Hoewel Luhmann geen zuivere functionaalist genoemd kan worden, kwam ook bij hem de tegenkanting in hoofdzaak van de zijde van de zogenaamde kritische sociologie. Vertegenwoordigers van deze stroming verwijten Luhmann dat zijn visie geen ruimte laat voor processen van destabilisatie en sociale verandering. Ook lijkt er weinig plaats voor de studie van de sociale ongelijkheid in de samenleving. Dit wordt door Luhmann trouwens ontkend.

Het hele Duitse sociologiebedrijf trilde overigens op zijn grondvesten toen Luhmann een zware discussie uitvocht met een van de voornaamste vertegenwoordigers van de kritische sociologie, met name Jürgen Habermas. Luhmanns theorie laat immers niets heel van de idee dat sociologie een rol kan spelen in de emancipatie en de vermindering van de sociale ongelijkheid. Hij gaat ervan uit dat zulke ideeën totaal achterhaald zijn en geloof enkel in een amoreel (niet immoreel) sociologie. Dat was natuurlijk een klap in het gezicht van de maatschappijkritische sociologie, die hierin een aanwijzing zag dat Luhmann eerder aan de behoudsgezinde kant stond.

De verdere evolutie van de sociologie zal uitwijken in hoeverre Luhmanns theorie relevant is. Nu al kan gezegd worden dat hij in elk geval de wereld van de sociale wetenschappen

behoorlijk door elkaar geschud heeft. Hoewel velen liever gezien hadden dat dit op een andere wijze gebeurde, lauwt de KU Leuven met Niklas Luhmann in elk geval een bijzonder socioloog.

Stef Jansen

Vormen

Dit jaar organiseert Student Aid een vormingskursus. Hiermee wil men zoveel mogelijk informatie bieden en "het denken en doen" rond de ontwikkelingsproblematiek stimuleren. Het thema is Centraal-Amerika. Op 9 februari gaat het over de landbouwproblematiek en wordt een studie van de Unag (de Nikaraguanse boerenvakbond) ingeleid door Kees Blokland, vertegenwoordiger van de Unag voor Nederland. Op 10 februari staat de positie van de vrouw in Centraal-Amerika op de agenda en het belang van de emancipatiebeweging. Raf Allaert, coördinator van Jeugd en Derde Wereld, leidt de sessie. Op 11 februari heeft Allaert het over de betekenis en waarde van democratie in Centraal-Amerika.

De vormingskursus gaat door in de vergaderzaal van het Stuc, Van Evenstraat 2d (nabij Alma 2), elke namiddag van 14.00 u tot 17.30 u. Inschrijven kan vanaf 15 januari in het lokaal van Student Aid, Sint-Michielsstraat 6, Maria Theresiakollege.

UK SUBS IN DE LIDO

HARPER: 'S WERELDS OUDSTE PUNKER

Zondag 24 januari brengt organisator Cri-du-chat de Britse oerpunkgroep UK Subs naar Leuven. Na 17 jaar bijna non-stop toeren denken de heren nog niet aan ophouden.

Zanger Charlie Harper is wel het enige oorspronkelijke groepslid dat al die tijd in de groep gebleven is. Hij was 33 toen hij eraan begon, nadat hij — zo wilt althans de legende — een concert gezien had van The Damned, een groep van de eerste lichte. Voordien was Harper reeds actief geweest in talrijke bluesgroepen vanaf de jaren zestig. Het duurt een tijdje voor de 'United Kingdom Subversives' aan opnames denken. De uiteindelijke aansporing komt van, hoe kan het anders, John Peel, die in die tijd zowat alle entoesiaste maar weinig professionele groepjes in zijn BBC-programma een dwars gaf.

Begin '79 verschijnt de eerste single 'C.I.D.' en een tijdje later de elpee 'Another Kind of Blues'. Het geluid van de Subs is ruw, aggressief met een sterke ondertoon van Rhythm & Blues. Begin jaren '80 is de groep op het hoogtepunt van haar roem, met enkele hitsingles en bijlopende optredens in Top of the Pops. De live-elpee 'Crash Course' geeft een goed beeld van de groep in die tijd. Hun maatschappijkritische ingesteldheid bezorgt hen een schare fanatieke aanhangers. De UK Subs zijn ook de enigen die bereid zijn op toernee te gaan met de controversiële hardcore-

groep Crass. Vanaf dan begint de bezetting van de groep zich regelmatig te wijzigen met Charlie Harper als enige konstante. Ook de muziek gaat meer en meer de heavy metal richting uit. Tijdens de jaren van dalende populariteit concentreert Harper zich op zijn hobbyproject 'Urban Dogs'. In '88 maken de originele groepsliden de reünie-elpee 'Killing Time'.

De UK Subs zijn een van de langst bestaande punkgroepen en blijven regelmatig toeren in de Verenigde Staten en in Europa. Zij hebben veel bands van de tweede en derde golfvulgen geïnspireerd. Zelfs heavy metal-monsters Guns 'n' Roses betekenen hun scherplichtigheid in de vorm van hun cover van 'Down on the Farm'. Hoewel recentere elpees niet meer dezelfde kracht bezitten als hun vroegere werk blijven ze, zeker live, een bijzonder opwindend groepje. Met enig meeval volgt in een volgende Veto een interview met Charlie Harper, die nu zowat 50 moet zijn.

In het voorprogramma van de Subs speelt een Belgische groep, Funeral Dress, afkomstig uit Heist op den Berg. Zij deelden al eerder de affiche met de UK Subs, maar ook met Blitz, Belgian Asociality en de Exploited. Nieuw opnamewerk staat op het programma. (fd)

Funeral Dress & UK Subs in de Lido op 24 januari. Toegang vanaf 18.00 u. Info: 20.55.13

COLISEUM

IJsschaatsbaan & Eventscenter
Ambachtszone Haarsrode

Voor al uw organisaties,
al dan niet op het ijs.

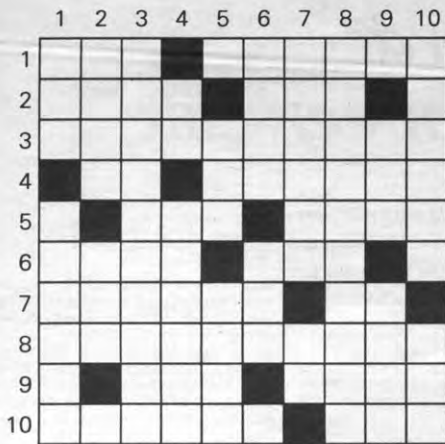
Vergaderingen, etentjes, cantussen en grotere evenementen zoals TD's, beurzen, optredens, galabals. Ruimtes en zalen van 10 tot 5.000 personen. Grootkeuken ter beschikking. Zeer ruime parking.

Persroom met alle faciliteiten (telefoon, fax, kopieerapparaat, computer, laserprinter).

Overeenkomsten voor busvervoer mogelijk. Schaatsbeurten elke avond van 20 tot 21.30 uur.

Discoschaatsbeurten op vrijdagavond van 20 tot 23.30 uur en op zondag namiddag van 15.30 tot 17.30 uur.

Voor Info: bel de IcePhone: 01640.11.31 of fax: 01640.06.24
Referenties: Ekonomika-TD, LBK-TD, A1-optredens, Motorday,...

Horizontaal— 1 Germaanse natuurgeest — Slijk, modder 2 Familielid — Mannelijk dier 3 Achteloos 4 Lyrisch drama — Bijbels gehucht 5 Scherp werktuig — Lote 6 Europese rivier — Dochter van Cadmus 7 Geukpote houten vaten — Verbruikt 8 Dunne spijker uit staaldraad 9 Plat ovaal vat — Belgisch plaatsje 10 Legio — Leuk, jofel.

Vertikaal— 1 Meisjesnaam — Voegwoord 2 Spaanse stad — Schraal 3 Verbazogekkend 4 Voetbalvereniging — Bijwoord 5 Blauwe kiel — Mansnaam 6 Bijbelse man — Europese rivier 7 Weerklinken — Noordfrans riviertje 8 De hoeveelheid graan die geoogst werd 9 Voordeel — Cubaanse munt 10 Glijden — Durf.

Zoekertjes

- Roze Drempel-nieuws: heb jij er ook nog veel behoefte aan om te praten over je homoseksualiteit? Over persoonlijke problemen, twijfels, moeilijkheden met je ouders, vrienden enz. Kom dan dan 25/1 naar de coming-out praatavond (ingeleid met een video) van het Goede Spoor om 20.00 u in de Maria Theresiastraat 114.
- Te huur: kamer 2de semester. Bogaardenstraat 58, bij Ilse. 02/582.3051. Prijs otk.
- Stuc zoekt vrijwilligers om mee te helpen met het Festival van de Stille Film.

- Kom langs (Van Evenstraat 20, 1de verdieping) of bel: 23.67.73 en vraag naar Carl Meeusen.
- Student fotografie zoekt koppelt dat binnenkort in het huwelijksbootje stapt. Wie bereid is om 'door de hel' te gaan in ruil voor een gedegen huwelijksrapportage kan bij mij terecht. Dieter, J.B. Van Monsstraat 54, Leuven.
- Piet, waar blijft dat Ithaka-etentje? Wij zijn tevreden met 3 gangen. De rest
- Het universeel duistere Pata-syndroom is het eens met de gefruiteerde scheutisten over de volgende stelling: d6 x e5.
- Gevonden in park L&W op 12/1: goudkleurig hangertje (gebroken hartje). De harteloze kan bellen op het nr 016/23.78.18. Vragen naar Bruno

• Bok. Sorry voor de vertraging (kotverhuis). Als je vorige zet Koning c8-b8 was, is mijn antwoord b2-b4. Ciao babe (BB).

JO MEUWISSEN

Alle verhuur video-, klank- en lichtmateriaal voor seminaries, evenementen, optredens, fuiven en TD's

NIEUW : LCD - VIDEOPROJECTOREN

tel. 016/201.301

• Wel kijk, ik zeg het, we zijn misschien niet meer 'happy', maar toch gaan we door met radio Estavoy. Elke woensdagavond tussen 22.00 u en 24.00 u op 103.3 fm. Groetjes, Louis uit Poelkapelle, medewerker.

• Aan Inge M. (uit de Eikstraat). When will I see you again? Groetjes F. Ps. Het telefoonnummer was fout.

• Verloren donderdagmiddag 17/12: plastic zak met nota's en cursussen (verlooskunde, pathologische ontledkunde, enz. 1ste dok. geneeskunde). Terug te bezorgen bij Peggy (res. Groenveld, Celestijnenlaan 76 Heverlee) of bij Christel en Kathleen (Heilige Geeststraat 182).

• Aan Enzo, de confetti-smijter: mood plan in de steigers what's your number? • En Pilatus sprak: "Wie verkiet gij, Vic of Barabas" en het geupeel van de straat schreeuwde: "Barabas!" en de rechtvaardigen verborgen hun hoofd en weenden.

• Saw you, the 12th of January, in the Albatros (international party) — you gave me a cigarette — Want to have another cigarette, want to see you again. Meet me in the Shrink, Thursday 21st of January, 24.00 h.

• Funky-metallurgie Hoboken zoekt een gedreven, turbo-achtige stem. Een zanger liefst. Stijn. F. Lintstraat 186.

• Zaires student zoekt vrijwillig(st)er voor Nederlandse conversatie enkele uren per week. Eventueel in ruil voor Franse conversatie. Dhr. Mufuta, Nerviersstraat 4, Leuven.

• CRW-shminksterretjes, jullie komen toch ook op 26 januari naar de Corso.

• Steven, 't is toch gelukt. Borsthaar, borsthaar.

• Typen tesis, verslagen, briefwisseling, Kris Rosselle, Naamsesteenweg 130, 3000 Leuven, 20.70.77.

• Bok, ik kan je vorige zet niet terugvinden, maar ik vermoed dat het Koning c8-b8 was. Zo dit juist weze, is mijn konstruktief antwoord b2-b4. Ciao babe! (BB)

• Zwart geriemd boekentasje bevattende een rode cursus chemie en een cursus fysika met Robert Smith-prent op. Tegen beloning terug te bezorgen en liefst vrij snel bij Mark Draeck, Vandenabeelelaan 15, Heverlee.

• Lesbienneccentrum vzw Labyrinth organiseert regelmatig activiteiten en fuiven, geeft een krantje uit met daarin informatie over activiteiten in Leuven en Vlaanderen, en doet aan onthaal. Fuiven: elke tweede en vierde zaterdag van de maand in de Shrink. Onthaal: elke dinsdag van 20.00 u tot 23.00 u in de Minckelerstraat 46, paviljoen C.

Tikkantoor Devano
016/23.98.70

Tekstverwerking Laserprinting ★ Lay-out Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen,...

Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies Professionele aanpak Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Wilselsesteenweg 54
3020 Herent

- Kris, als je wat meer borsthaar zou hebben, zou ik zo zeggen... (hmm, hmm)
- Wie heeft er donderdag 14/01 aan auditorium Vesalius mijn bibliotekboek 'De Toerverg' (T. Mann) gevonden en/of meegenomen? Tegen beloning terug te bezorgen bij Marnix, Tiensevest 30 (indien niet thuis, laat een briefje achter

en ik kom zelf)
• M'n Beestje, Kusje; je Plonske.

Tikkwerk Vertaling Tekstverwerking Geprint en/of op diskette Tel. 016/26.06.58 Fax 016/25.17.60

• ...daarmee heeft onze fotograaf vier van zijn honderd kondooms kunnen gebruiken.

KAFEETEORIEEN

MAANDAG

- 20.00 u **MUZIEK** Muziekkwis, in Maria-Theresiastr. 114, org. Het Goede Spoor (jongerengroep Roze Drempel).
- 20.30 u **DISKUSIEAVOND** 'Fatal Attraction': lezing over de angst van de democratie voor de media (deel 2) olv. Mark Holthof, publicist over media en film, in Stuc, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'Een kleine remedie tegen de hoest' met Philippe Ceulemans, Dirk Van Dyck, Boy Raaymakers en Ryszard Turbiasz, Vlamingenstr. 83, toeg. 300/200, org. Stuc.
- 21.00 u **VERGADERING** De Mira-bijeenkomst wordt verplaatst naar volgende week, in Stuc (1ste verdiep).
- 21.00 u **OPTREDEN** Kabaret met Karel Declercq, in Stadsschouwburg, org. cc Romaanse Poort.
- 23.00 u **FILM** 'Edward Scissorhands' (1990) van Tim Burton, met Dianne West en Johnny Depp. Met om 20.30u een voorafgaande lezing en discussie, in Stuc, toeg. 150/100.

DINSDAG

- 17.15 u **FILM** Antropologische film over Zuid-Amerika: 'Amazone, the last frontier' (Kapaio, Xavante, Funai, lichaamsbeschildering, rituelen), in PSI 02.51, toeg. gratis, org. Studenten Antropologie ism prof. R. Devisch.
- 18.15 u **FILM** Antropologische film over Zuid-Amerika 'La rivière des pluies'. De documentaire schetst het leven van de Franse antropoloog Jacques Lizot die onder de Yanomami-indianen aan de Orinoco heeft geleefd, in PSI 02.51, toeg. gratis, org. Studenten Antropologie mvm prof. R. Devisch.
- 19.00 u **INFO** Informatievergadering met video en praktische tips rond solliciteren. Met Dr. Diane Smedts, prof. Karel De Witte, R. Bloemen en J. Schouteten, in aud. Z. Van Hee, org. Coordinatiecommissie Plaatsingshulp.
- 20.00 u **FILM** 'Das Schreckliche Mädchen' (1990) van Michael Verhoeven, in het kader van de Anne Frank-tentoonstelling. Over een meisje dat op zoek naar de aanbreng van haar stad tijdens het Derde Rijk met hatelijkheden en doodsb bedreigingen te maken krijgt, in Studioke, org. Stuc ism Studio Filmtheaters.
- 20.00 u **INFO** Tweede informatievond omtrent werk- en kennismakingsvakanties in Derde-Wereldlanden, in Stuc, org. Stichting De Nieuwe Wereld.
- 20.30 u **LEZING** 'Fatal Attraction': lezing over de angst van de democratie voor de media (deel 2) olv. Mark Holthof, publicist over media en film, in Van Evenstr. 2d, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'Een kleine remedie tegen de hoest' met Philippe Ceulemans, Dirk Van Dyck, Boy Raaymakers en Ryszard Turbiasz, in Stuc, Vlamingenstr. 83, toeg. 300/200.
- 23.00 u **FILM** 'Cape Fear' in een regie van Martin Scorsese, in Van Evenstr. 2d, org. Stuc.

WOENSDAG

- 09.00 u **KOLLOKWIUM** 'Voorbij haat en angst': open kollokwiem van het Europees Parlement over racisme en xenofobie als fenomeen en beleid als remedie. Met als gastspreekers o.a. Jaap Kruitfont (RUG), Hugo Gijssels (auteur), Awraham Soetendorp (Rabbinj Liberaale Joodse Gemeente, Nederland), in PDS, org. Europees Parlement, Bureau voor België.
- 12.00 u **INFO** Jona-lunch met rektor Dillemans, in Jan Stasstr. 2, org. UP.

AGENDA

valuas

door Maud Vermeire

- 13.00 u **KONCERT** Een uur Kul-t-uur: Brahms in een uitvoering van François Van Eetvel (bas-bariton) en Sylvia Tray (pianiste), in Gotische zaal stadhuis, toeg. gratis, org. Cultuurcommissie KU Leuven ism Afd. Muziekwetenschappen KU Leuven.
- 14.00 u **FILM** 'My first wife' (1984), Australisch psychodrama van Paul Cox, in Boekhandelstr. 9, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- 18.00 u **LEZING** 'De Kerken na het Kommunisme' door Prof. Dr. J. Kerkhofs (KU Leuven), in MSI, org. Leuvens Instituut voor Centraal- en Oosteuropese Studies.
- 19.00 u **BIJEENKOMST** Open vergadering Ithaka-kunstproject. Vrij-

EOOS

19/01 om 20.00 u: Presidiumvergadering, in L&W. 19/01 om 20.00 u: Presidiumvergadering. 21/01: Laatste dag inschrijving Saint-Amour, aan valven. 26/01 om 17.00 u: Voorordes korbball gemengd, in kunstgras sportkot.

HISTORIA

19/01 om 22.00 u: Internationale fuif, in Albatros.

PSYCHOLOGISCHE KRING

19/01 om 20.00 u: Kringvergadering, in 00.14. 19/01 om 20.00 u: Cultuurvergadering, in Kringklokaal. 21/01 om 20.00 u: Vergadering Half Time, in Kringklokaal.

VRG

18/01 om 20.00 u: 'Jean de Florette', een film van Claude Berry met Yves Montand en Gérard Depardieu, in Zeger Van Hee, Kollege De Val.

Blijkaar krijgen we niet elke week alle kringactiviteiten binnen en dat is natuurlijk erg jammer. Daarom dat Veto een oproep wil doen aan de kringen om alle aankondigingen in kringverband binnen te brengen op Veto in een enveloppe op naam van Maud Vermeire met alle informatie: datum, uur, plaats, activiteit, prijs en eventuele specificaties. Het is ook mogelijk om op de tweewekelijkse Algemene Vergadering van Kringraad de Advaalvlijst in te vullen.

- willigers welkom, in Stuc (1ste verdiep).
- 20.00 u **VERGADERING** Studenten tegen Racisme, in MCC Mala Ibrahim.
- 20.30 u **FILM** Franse experimentele film door Jacques Haubois, alias Jakobus, in Stuc, toeg. 150/100.
- 20.30 u **INFO** Info-avond over Zaire, in Jan Stasstr. 2, org. UP.
- 20.30 u **SHOW** Entertainment met Jacques Vermeire, in Stadsschouwburg, org. cc Romaanse Poort.
- 24.00 u **FILM** 'The lady from Shanghai' (1946) van en met O. Welles, R. Hayworth, over de naorlogse morele anarchie, in Stuc.

DONDERDAG

- 12.30 u **BIJEENKOMST** Groene Babel, werklunch van de Agalev-studenten in zijaal van Alma II (zoek groene affiche). 20.00 u **GESPREKSAVOND** 'De oekumene in een crisis. Waarheen met de oekumene?', in Kleine Aula MT, org. Fakulteit Godgeleerdheid.
- 20.00 u **KONCERT** Big Band Lemmensinstituut olv. Bert Joris en Perkussie-orkest Lemmensinstituut olv. Ludo Claesen, in Concertzaal Lemmensinstituut, toeg. 150, org. Concertvereniging van het Lemmensinstituut.
- 20.30 u **KONCERT** In de '6 x Eeuwige'-concertreeks: Joris Verdin met 'Het harmonium tussen 1840 en 1899: Bizet, Franck, Liszt', in Vlamingenstr. 39 (Kadoc), toeg. 300/250, org. De Naamloze Vlake vzw en Kadoc.
- 20.30 u **VERGADERING** Leuvense Wetenschapswinkel. Iedereen welkom, in Naamsestr. 96, lok. 03.06.

VRIJDAG

- 09.30 u **KOLLOKWIUM** 'het konflikt in het voormalige Joegoslavië in het internationaal juridisch perspektie' met prof. E. Suy, in aud. Z. Van Hee, org. Belgische Rode Kruis/Vlaamse Gemeenschap.
- 20.00 u **INFO** Jos Van der Velpen spreekt voor migranten over extreem rechts, in Mala Ibrahim, org. Tint.
- 20.00 u **KONCERT** Klassieke muziek door het Filharmonisch Orkest BRTO olv. Alexander Rahbari en met Franse Springuel (cello): De Boeck, Dvorak, Beethoven, in Stadsschouwburg, toeg. 650 tot 300, org. cc Romaanse Poort.
- 20.00 u **LEZING** Diskussieavond 'Aktuele lessen uit het historisch anti-semitisme' door Ludo Abicht, in cc Oratorienhof, Mechelsestr. 111, org. Maserelefonds afd. Leuven.
- 22.00 u **FUIF** Antiracisme- en verdraagzaamheids-TD, in Albatros, org. Jongsocialisten Leuven.

ZATERDAG

- 20.00 u **KONCERT** Het Nieuw Belgisch Kamerorkest olv. Jan Cayers en met Anne en Walter Boeykens (klarinet) voeren muziek uit van Krommer en Beethoven. Het concert is ten voordele van vzw Mobil en andere sociale werken te Leuven, in Concertzaal Lemmensinstituut, toeg. 800 tot 350, org. Fiftyone club Leuven.

MAANDAG

- 20.00 u **INFO** Coming-out praatavond, ingeleid met een video, in Maria-Theresiastr. 114, org. Het Goede Spoor/Roze Drempel.
- 20.30 u **FILM** 'Magnificent obsession' (1953) van Douglas Sirk. Melodrama met Rock Hudson als playboy en netsnuit die na een ongeluk besluit zijn leven te beteren, in Stuc, toeg. 150/100.

Wie beslist in politiek België? "Het beleid wordt eigenlijk bebakend door een elite"

Van de hand van professor Wilfried Dewachter, afdelingshoofd van het departement Politologie aan de faculteit Sociale Wetenschappen, verscheen enige tijd geleden het boek "Besluitvorming in politiek België". Hierin tracht hij een inzicht te geven in hoe beslissingen genomen worden in de Belgische politieke wereld.

Het boek vertrekt van de vaststelling dat de werking van de politiek in België niet of nauwelijks te begrijpen valt vanuit de grondwet. Nochtans is het precies die grondwet die de hoofdlijnen van het politiek bestel zou moeten vastleggen en de relaties tussen de verschillende onderdelen ervan zou moeten bepalen. Een veel beter en wel bruikbaar uitgangspunt voor analyse daarentegen, zo stelt Dewachter, is kijken naar de mogelijke manieren waarop besluitvorming in België tot stand komt. Daartoe onderscheidt hij dan meerdere types.

Die types kunnen heel uiteenlopend zijn. Zo spreekt hij onder andere van strijdpuntsbesluitvorming, waarbij de politieke discussie veeleer opengegooid wordt naar het publiek, en pacifiekatiepolitiek, waarbij een compromis gezocht wordt tussen de betrokken partijen maar al wat verder van de burger af. Technokratie slaat dan weer op een type waarbij de beslissing genomen wordt door deskundigen ter zake maar waar de ingewikkeldheid van de materie controle vaak onmogelijk maakt. Tenslotte is er ook nog de zogeheten 'onderhandse besluitvorming', die in een kleine kring plaatsvindt zoals tussen ministers onderling en dikwijls bijna onopgemerkt kan voorbijgaan, maar daarom niet minder belangrijk is.

Dewachter besteedt vervolgens nog aandacht aan de partikratie en de burokratie in België, om af te sluiten met de invloed van de 'elite' op de politiek en het verweer van de oppositie hiertegen.

Veto: In uw boek stelt u dat de functie van het parlement in België al te dikwijls herleid is tot het registreren en passief goedkeuren van wetsontwerpen en beslissingen van de regering. Maar zou de besluitvorming grondwettelijk niet precies in het parlement moeten gebeuren?

Dewachter: «De oorspronkelijke bepaling van het Belgische parlement houdt in dat de parlementsleden alleen volgens hun geweten zouden moeten handelen. Als vertegenwoordigers van de natie nemen zij kollektieve beslissingen en vertegenwoordigen zij het hele land. Die beslissingen zijn oriënterend voor de uitbouw van de Belgische maatschappij. Als men nagaat in hoeverre dit patroon nog aanwezig is dan stelt men vast dat tegenwoordig vele wetten uitgedacht worden in kabinetten en in de regering, en dit in een verhouding van ongeveer 85 tot 15 procent. Indien men echter opwerpt dat parlementsleden kunnen amenderen, ziet men dat het gros van de amendementen wel van parlementsleden afkomstig zijn, maar het overgrote deel van de amendementen die aangenomen worden zijn juist diegene die door de regering ingediend werden.»

«Nu is de regering een scheve selectie uit de volksvertegenwoordiging. Ze is niet representatief, maar welbepaalde, ideologisch getekende segmenten treden naar voren. Zij vormen de regering en bepalen in aanzienlijke mate het beleid in de Belgische maatschappij. Zo is de eigenlijke opvatting van de 19de eeuw van het parlement uitgehold en de macht naar andere instanties verschoven. Eén van die instanties is zeker de regering.»

Inadekwaat

«Maar naast de regering worden er ook talrijke besluiten genomen door de sociale partners. De besluitvorming is hier nog duidelijk waarneembaar. Daarnaast bestaat er echter ook een meer verborgen besluitvorming. De technokratie geeft daarvan een voorbeeld. Bepaalde sectoren in de maatschappij, neem nu bijvoorbeeld de economie, zijn immers onderworpen aan vrij dwingende wetmatigheden. Met die wetmatigheden kan men niet zomaar doen wat men wil. Alleen de deskundigen zijn er mee vertrouwd. Zij formuleren vanuit hun kennis de meest aangewezen oplossing, de technische juiste oplossing. Dit is bijvoorbeeld ook meer en meer het geval met de milieuproblematiek. Die oplossing wordt dan niet meer ter discussie gesteld want het zou de enig juiste zijn, en overigens kan de gewone man ze nauwelijks volgen, laat staan beoordelen of controleren.»

«Een tweede type van verborgen besluitvorming is de 'onderhandse'. Die verloopt nooit goed zichtbaar. Een complexe maatschappij als de onze besturen vergt namelijk honderden grote en kleine beslissingen. Men kan die niet allemaal breed open smeren via het parlement of via de massacomмуnikatie want men zou uiteindelijk achter de feiten aanhollen. Bepaalde problemen vragen een snelle oplossing. Een kleine kring van beslissers leent zich daar het

Politieke besluitvorming heeft men duidelijk niet in de hand

(foto Dieter Telemans)

best toe. Dergelijke beslissing is dan ook moeilijk op het spoor te komen. In de meeste gevallen wordt de onderhandse oplossing pas opgemerkt wanneer ze uitgevoerd wordt.»

Veto: Als we de huidige toestand bekijken, kunnen we dus stellen dat de grondwet inadekwaat is. Betekent dit dat de instellingen opnieuw op de leest van de grondwet geschoeid moeten worden of moet men de grondwet aan de bestaande realiteit aanpassen?

Dewachter: «In de 19de eeuw stond de Belgische grondwet in model voor vele andere Europese grondwetten. Hij zette een stap vooruit in het proces van democratisering en was vanuit de maatschappijconcepten van die tijd logisch geschreven. Maar doorheen de tijd zijn die opvattingen voorbijgestreefd. Een andere vorm van betrokkenheid van de burger bij het politiek bestel is ontstaan, zoals het algemeen enkelvoudig stemrecht, en bovendien zijn ook andere manieren van besluitvorming aangewend. De maatschappij ontwikkelt nieuwe werkwijzen om de veelheid van problemen die zich aandienen op te lossen. Het grote probleem is dan om die in onze streefgrondwet in te schrijven. Het is overduidelijk dat onze grondwet helaas ver af staat van hoe de besluitvorming de facto verloopt. Daartegenover staat echter dat een eenvoudige grondwet schrijven een erg moeilijke opdracht is in zo'n complexe maatschappij als de onze. Daarenboven is het zo dat in de huidige versie van de grondwet een aantal artikelen staan die voor louter 'politiek' gebruik in de grondwet geschreven zijn.»

Veto: Wanneer men de grondwet gaat herschrijven, loopt men dan niet het risico dat men de huidige toestand van partikratie gaat institutionaliseren?

zich meer politiek gaat scholen. Een democratische maatschappij betekent immers dat het geheel van de natie zichzelf bestuurt. Het is dan ook opmerkelijk dat diezelfde maatschappij, behalve een deel kwalitatief betere pers, heel weinig inspanningen doet om aan zijn burgers uit te leggen hoe het allemaal in zijn werk gaat zodanig dat die het kan begrijpen en erodekwaat over kan oordelen. De Belgische maatschappij doet hiervoor duidelijk te weinig.»

Konfrontatie

Veto: Kan het principe van een referendum hieraan verhelpen?

Dewachter: «Met een referendum kan men in elk geval belangrijke problemen doorhakken. Maar of dit dan ook altijd in de goede richting gebeurt is zeer de vraag. Wel opvallend is dit: bij een referendum kan de bevolking de politici niet meer verwijten een verkeerde beslissing genomen te hebben — de bevolking is immers zelf verantwoordelijk voor de gevolgen die haar keuze zal hebben. En daarin zit er dan wel een leerproces: laten wij als burgers maar eens goed nadenken wat we doen bij een referendum.»

«In zijn keuze zal men bovendien doorgaans zijn politieke partij volgen of het standpunt van belangrijk politiek. Daardoor is de kiezer dan ook niet helemaal aan zijn lot overgelaten. De uiteindelijke legitimiteit van een politiek bestel wordt tenslotte bepaald door een goed beleid: enerzijds kan een referendum soms niet altijd de beste keuze als uitkomst geven, maar anderzijds bestaat zo ook de mogelijkheid om er die politieke kwesties uit te halen en aan de burger voor te leggen die hij te belangrijk vindt om er zijn zeg niet over te hebben.»

Veto: Een van de stellingen in uw boek is dat veel van de beslissingen in het Belgische beleid eigenlijk bepaald worden door een zekere klasse machtigen en rijken, die u de 'elite' noemt. Hoever reikt de macht van die elite?

Dewachter: «Men kan zeggen dat de elite eigenlijk het beleid bebakent. Zij stelt de grenzen en de normen waarbinnen het beleid kan gevoerd worden, maar laat toch nog een zekere speelruimte toe. Een van die normen is bijvoorbeeld het concept van de parlementaire democratie en dan meer bepaald hoe zij nu specifiek funktioneert, met een belangrijk aandeel daarin voor de partikratie. Strijdpunten moeten worden afgevlakt. Onder die normen zit ook het feit dat men België tot federatie kan omvormen, maar vooralsnog niet tot een konfederatie kan gaan.»

«Maar die grenzen zijn niet onveranderlijk. Ik zie twee mogelijkheden om die te wijzigen. Ten eerste zal de elite niet aan maatschappelijke veranderingen voorbijgaan als die te manifest zijn. Neem bijvoorbeeld het ineenstorten van de Sovjetunie. De elite heeft dan haar Koude Oorlog-opstelling laten varen en is zich steeds duidelijker beginnen profileren binnen de lijn van de wereldpolitiek. Een tweede mogelijkheid bestaat erin om via sociale bewegingen aandacht op te eisen en oplossingen naar voren te schuiven, die lang hard kunnen maken en dan uiteindelijk de konfrontatie met die elite aan te gaan.»

Veto: Wat is de rol van de oppositie binnen dit systeem?

Dewachter: «Allereerst moet men een onderscheid maken tussen heel wat soorten oppositie. Die kan immers gaan van bereid zijn tot meewerken en streven naar een akkoord, tot de fundamentele systeemoppositie die het hele bestaand systeem in vraag stelt. Voor de ene partij kan het een tijdelijke situatie zijn, andere partijen zitten dan weer voortdurend in de oppositie. Die verschillende werkwijzen leiden tot uiteenlopende effecten. Maar in elk geval moet er de nadruk op gelegd worden dat oppositie iets aktiefs is: oppositie moet zich waarmaken, zij moet aangepaste programma's opstellen en die duidelijk maken via aktie, manifestaties, en op die manier zeggen wat zij goed of niet goed vindt of wat zij zou veranderen. Dat is een dagdagelijks hard werken.»

Laurent Coppens
Serge Franchoo

'Besluitvorming in politiek België' is uitgegeven bij Acco en kost 1280 frank.